"Ears to Hear" (TAMIL)

''காதுள்ளவன் கேட்கட்டும்!''

R. ஸ்டான்லி, 13 ஜூலை 2020

திருவிவிலியம் கிறிஸ்துவை மையமாய்க்கொண்டது (Christocentric). நாம் கிறிஸ்துவை மையமாய்க் கொண்டு வாழவேண்டும் என்பதே அது தரும் செய்தி (கொலோ 1:18). கிறிஸ்துவை மையமாய்க் கொள்ளவேண்டும் என்ற பிரசங்கங்கள் நமது காதுகளில் ஒலித்தபோது, அவை நமக்குப் புரியவுமில்லை, நாம் அதற்கான முயற்சி எடுக்கவுமில்லை. இப்பொழுதோ, நாம் கரோனாவை மையப்படுத்தியவர்களான பின்னர், கிறிஸ்துவை மையப்படுத்துவது என்றால் என்ன என்று புரிந்துவிட்டதல்லவா? சிந்தனைகள், சொற்கள், செயல்கள் யாவுமே கரோனா, கரோனா! நமக்கு இன்றிருக்கும் கரோனா-சிந்தை போல என்றும் கிறிஸ்து-சிந்தை இருக்குமானால் ...!

கிறிஸ்து தம்மைத் திராட்சைச்செடிக்கும், நம்மைக் கொடிகளுக்கும் ஒப்புமைப்படுத்தியதுபோல வேறெதுவும் கிறிஸ்துவை மையமாய்க் கொள்ளுதலைச் சித்தரிக்க முடியாது (யோ 15). இந்த அத்தி யாயத்தில்தான் நாம் அவரது ''தொண்டர்'' என்றல்ல, ''தோழர்'' என்ற நெருக்கவுறவை வெளிப்படுத்து கிறார் (வச 15). இவ்வத்தியாயம் முழுவதிலும் நாம் அவரோடு ''ஒட்டியிருக்க'' வேண்டும் என அழைப்பு விடுக்கிறார் (வச 4,5,6,7,10). அவருடன் நாம் ஒட்டியிருப்பது என்றால் அவரது ''வார்த்தைகள்'' நம்மில் ஒன்றித்துவிடுவதாம் (வச 7). அவரது வார்த்தைகள் நம்மில் ஒன்றித்திருப்பது என்றால் நாம் அவற்றிலேயே ஊறிக்கிடப்பதாம். திருப்பாடகனின் வார்த்தைகளில் சொன்னால், ''ஆண்டவரே, உமது வேதத்தில் நான் எவ்வளவு காதல் கொண்டுள்ளேன்! நாள் முழுவதும் அதுவே என் சிந்தனை'' (சங் 119:97). அல்லது, யோபுவின் வார்த்தைகளில், ''சாப்பிடுகிறேனோ இல்லையோ, உன்னதரின் உதடுகள் உதிர்ப்பவையே எனக்கு உணவு'' (யோபு 23:12).

இயேசுவானவர் பேசிய அத்தனையும் நூற்றுக்கு நூறு சத்தியம். மனுவுடலில் வந்த திருவார்த்தை யாகிய அவர் சத்தியத்தினால் நிறைந்திருந்தார் (யோ 1:14,17). ''நானே சத்தியம்'' என்றார் (14:6). அவரது பேச்சில் அவரை மடக்க முயன்றவர்களும் சொன்னது: ''போதகரே, நீர் சத்தியமுள்ளவர் என்றறிவோம்; இறைநெறியைச் சத்தியமாய்க் கற்பிக்கிறீர்'' (மத் 22:15,16). அவர் தமது பூவுலகப் பணிக்காலத்தில் பிரசங்கித்தவற்றிலும் போதித்தவற்றிலும், இது அதைவிட முக்கியம், இது அவ்வளவு முக்கியமல்ல என்றெல்லாம் பிரிக்கவே முடியாது (மத் 5:17-19). ஆனாலும், அவர் கூறிய சில காரியங் களுக்கு, ''மெய்யாகவே நான் உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்'' என்று கூட்டிக்கொண்டார். மத்தேயு, மாற்கு, லூக்கா ஆகிய நற்செய்தி நூல்களில் இதோ சில எடுத்துக்காட்டுகள் (மத் 11:11; மாற் 11:23; லூக் 13:35). யோவான் எழுதிய சுவிசேஷத்திலோ, ''மெய்யாகவே, மெய்யாகவே நான் உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்'' என்று இன்னும் அழுத்தம் தருகிறார் (யோ 1:51; 5:19; முதலியன). வேதாகமச் சொல்லகராதி ஒன்றின் உதவிகொண்டு இவ்வித வசனங்களையெல்லாம் வரிசைப்படுத்தித் தியானி யுங்கள். பெரும் பயனடைவீர்கள்.

''மெய்யாகவே, மெய்யாகவே'' என்ற வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்தியதோடு, இன்னும் கூடுதல் அழுத்தத்திற்காய் ஆண்டவர் கூறிய இன்னொரு சொற்றொடர்: ***''கேட்கிறதற்குக் காதுள்ளவன் கேட்கட்டும்.''*** இதை ஒரு கூற்றிற்கு முன்னதாக அல்லது அதையடுத்துச் சொல்லுவார். பைபிளில் ஏழு இடங்களில் இதனை அதிகாரத்துடன் கூறியுள்ளார். இவற்றையே இங்கு நமது தியானத்திற்காய் எடுத்துக்கொண்டுள்ளேன். இக்கடைசிக் காலத்தில் தமது மகன் மூலமாய்த் தேவன் நம்முடன் பேசுகிறார் (எபி 1:1,2). அவரது செய்தியை உன்னிப்பாய்க் கவனிப்போம். இந்த வியாக்கியானக் கட்டுரையை (expository article) ஒரேயடியாய் வாசிப்பதற்குப் பதிலாகப் பகுதி பகுதியாக இடைவேளை விட்டு நிதானமாய்த் தியானிக்க உங்களை அறிவுறுத்துகிறேன். இங்கு தரப்பட்டுள்ள சத்தியங்களில் சில உங்களுக்குத் துவக்கப் பாடங்கள் போலத் தோன்றலாம். அப்படி நினைத்துக் கடந்துசென்றுவிடாதீர்கள்; ஏனெனில் அடித்தளங்களும் ஆடும் காலத்தில் வாழ்கிறோம் (சங் 11:3).

-- 2

1) மாற்கு 7:16 தனிவாழ்வில் தூய்மை

''கேட்கிறதற்குக் காதுள்ளவன் கேட்கட்டும்!''

இயேசுவின் இவ்வார்த்தைகள் எச்சூழலில் சொல்லப்பட்டவை என்றறிய வசனங்கள் 14-23ஐ வாசியுங்கள். மனிதனின் இருதயத்திற்கும் வயிற்றிற்கும் உள்ள வேறுபாட்டினை அவர் குறிப்பிட்டுக்கொண்டிருந்தார். ''வெளியேயிருந்து மனிதனுக்குள் செல்வது எதுவும் அவனைத் தீட்டுப்படுத்தாது; அவனது உள்ளிருந்து வெளிவருபவையே அவனைத் தீட்டுப்படுத்தும்'' (வச 15). மனிதனின் உள்ளத்திலிருந்து வெளிவரும் காரியங்களைத் ''தீயவை'' என்று ஆண்டவர் வரிசைப்படுத்துகிறார்: வச 21,22, ''தீய எண்ணங்கள், விபசாரங்கள், வேசித்தனங்கள், கொலைகள், களவுகள், பொருளாசை, துஷ்டத்தனங்கள், வஞ்சகம், காமவெறி, பொறாமை, தூஷணம், பெருமை மற்றும் மதிகேடு.'' தற்பரிசோதனைக்குத் தகுந்த பட்டியலிது. கரோனா நச்சுக்கிருமியிலிருந்து நாம் நம்மைப் பாதுகாத்துக்கொள்வதுபோல் இப்பாவங்களிலிருந்தும் நாம் நம்மைத் தூரப்படுத்திக்கொள்ளவேண்டும்.

தனிவாழ்வில் தூய்மை காக்க இவ்வசனப்பகுதியில் நமக்கு அழைப்பு வருகிறது. ''வயிறு'' என்பது உடலுக்கடுத்தது; ''உள்ளம்'' என்பதோ ஆன்மீகத்துக்குரியது. இச்சந்தர்ப்பத்தில் ஆச்சாரங்கள் மற்றும் பாரம்பரியங்கள் குறித்து ஆண்டவர் பேசிக்கொண்டிருந்தார் (வச 1-9). அவரது சீடர் கை கழுவாது சாப்பிட்டதைத் தவறென பரிசேயர் குற்றம் சாட்டினர் (வச 2). கடைத்தெருவிலிருந்து திரும்பி வந்ததும் பரிசேயர் தங்களது கரங்கள், கால்களை மட்டுமல்ல, உட்காரும் கட்டில்களையும் கழுவுவர் (வச 4). இன்றையக் கிறிஸ்தவம் இங்கு படம் பிடித்துக் காட்டப்படுகிறது. உள்ளில் ஆரோக்கியம் என்பதைவிட ஆச்சாரங்களும் ஆசரிப்புமே முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. ஆராதிப்பதிலும் உள்ளத்தைவிட உதடுகளே பெரும்பங்கு வகிக்கின்றன. இதைக் குறித்த தேவனது சலிப்பை ஆண்டவர் சுட்டிக்காட்டினார்: ''இவர்களது வாய்தான் என்னைப் போற்றுகிறது; இவர்களது வாழ்க்கையோ என்னைத் தூற்றுகிறது'' (வச 6). இதற்குக் காரணம் என்னவெனில், நமக்குத் ''திருக்கட்டளைகள்'' மற்றும் ''திருவசனம்'' என்பவற்றைவிடச் சடங்குகளும் சம்பிரதாயங்களுமே முக்கியமாகிவிட்டன (வச 7,9,13). சர்வ வல்லவரின் வார்த்தைகளைவிட நமது சபைப்பிரிவு மற்றும் நமது சபையின் உபதேசங்களுக்கும் சட்டங்களுக்குமே அதிக மதிப்பு கொடுக்கிறோம். பிரியமானவர்களே, ஒன்றை நினைவில் வையுங்கள்: திருமறைக்கு அதிகாரம் தருவது திருச்சபை அல்ல; திருமறைதான் திருச்சபைக்கு அதிகாரம் தருகிறது. இதில் தடுமாறினதுதான் நம்மைத் தடம்புரளச்செய்துவிட்டது.

இவ்வித மார்க்கபக்தியை மாய்மாலம் என்றழைக்கிறார் இயேசு (வச 7). பாத்திரங்கள் மற்றும் கல்லறைகளை எடுத்துக்காட்டி, மாய்மாலத்தை அவர் விளக்கினார் (மத் 23:25-28). பாத்திரங்களைக் கழுவுவது அடிப்படையான சுகாதாரம்தான். ஆனால் அவற்றின் உட்புறத்தைக் கழுவாது வெளிப்புறத்தை மட்டும் துலக்குவதையே இயேசு கடிந்துகொண்டார். வெளிப்படையான காரியங்களை வற்புறுத்தி உள்ளானவற்றைக் கவனியாதுவிடும் மார்க்கமே இங்கு கண்டிக்கப்படுகிறது. அதாவது, உள்ளான நிலை அல்ல, வெளித் தோற்றமே நமக்கு முக்கியமாகிவிடுகிறது. நம்மைப்பற்றி தேவனுக்குத் தெரிவது என்ன என்பதைவிட நம்மைப்பற்றிப் பிறர் என்ன நினைக்கிறார்கள் என்பதே நமக்குப் பெரியதாய்த் தோன்றுகிறது. கல்லறைகளுக்கு வெள்ளையடிப்பது யூதர்களது பழக்கம். வெளியே அலங்காரம், உள்ளேயோ அலங்கோலம் என்பதனையே இயேசு இங்கு சுட்டிக்காட்டுகிறார். இதுதான் நமது வாழ்க்கை என்றால் நாமும் ''வெளிவேடக்காரர்தானே?'' விபசாரக்காரருக்கோ, திருடருக்கோ, கொலையாளிகளுக்கோ ''ஐயோ'' என்று இயேசு எங்கும் கூறியதாய்த் தெரியவில்லை. ஆனால் மத்தேயு 23ஆம் அத்தியாயத்தில் மட்டும் ஏழு தடவை மாய்மாலக்காரருக்கு ''ஐயோ'' என்று ஓலமிட்டார் (வச 13,14,15,23,25,27,29). ''மறைநூல் அறிஞர் மற்றும் பரிசேயரே'' அவர்கள். ஆண்டவர் அவர்களைக் ''குருட்டு வழிகாட்டிகள்'' என்றழைத்தார் (வச 16). ஆம், சராசரிக் கிறிஸ்தவர்களைவிடப் பிரசங்கிமாருக்கும் தலைவர்களுக்கும்தான் மாய்மாலம் என்பது எளிது. கவனம்!

பாரும் தந்தையே எந்தன் உள்ளத்தை, யாரும் காணா உள் அலங்கோலத்தை,
மனம் நொந்து மருளுகின்றேன், பரிசுத்தம் கெஞ்சுகின்றேன்.

-- 3

தனிவாழ்வில் பரிசுத்தம் என்பதற்கு மாய்மாலம் பெரும் பாதகம் விளைவிக்கும். மாய்மாலம் என்றால் அது நாம் நினைப்பதற்கும் பேசுவதற்குமுள்ள வேறுபாடு; அது நாம் பேசுவதற்கும் செய்வதற்குமுள்ள வேறுபாடு; அது நாம் கொடுக்கும் தகவலுக்கும் கேட்போர் மனதில் ஏற்படுத்தும் தாக்கத்திற்குமுள்ள வேறுபாடு; அது நமது வார்த்தைக்கும் வாழ்க்கைக்குமுள்ள வேறுபாடு; அது பிரசங்கத்திற்கும் நடத்தைக்குமுள்ள வேறுபாடு; அது பிரசங்கபீடத்தில் நிற்கும்போது மக்கள் மனதில் ஏற்படுத்தும் அபிப்பிராயத்திற்கும் வீடு திரும்பியபின் நடந்துகொள்ளும் விதத்திற்குமுள்ள வேறுபாடு. மாய்மாலத்தை விளக்க நீதிமொழிகள் 26:22-26, எரேமியா 9:8 மற்றும் எசேக்கியேல் 33:31 ஆகிய வசனங்களுக்கு நிகரில்லை. விழுந்துபோன மனுக்குலத்தைச் சேர்ந்த நாம் யாவரும் இயல்பின்படி மாய்மாலக்காரர்தான். நாம் நினைப்பதும் பேசுவதும் அல்லது பேசுவதும் செய்வதும் அல்லது விரும்புவதும் வெளிக்காட்டுவதும் நூறு சதவீதம் ஒன்றாயிருக்கிறதென்று எவரும் மார்தட்ட முடியாது (ரோ 3:4). பரிசுத்தத்தில் நாம் வளரவேண்டுமானால் இந்த இடைவெளியைக் குறைப்பதற்கு விடாது நெடுகவே முயன்றுகொண்டிருக்க வேண்டும். இது வாழ்காலம் முழுவதும் மேற்கொள்ளவேண்டிய பயிற்சி. ''விண்ணிலிருந்து வரும் ஞானம் முதலாவது *தூயது* … அது *மாய்மாலமற்றது''* (யாக் 3:17). தங்களது கண்ணிலிருக்கும் மரக்கட்டையைக் கவனியாது பிறரது கண்களிலிருக்கும் மரத்தூளிலேயே கவனமாயிருப்பர் மாய்மாலக்காரர் (மத் 7:5).

2) லூக்கா 8:8ஆ திருவசனத்திற்குப் பிரதிபலிப்பு

''கேட்கிறதற்குக் காதுள்ளவன் கேட்கட்டும்!''

விதைக்கிறவன் உவமையைச் சொன்ன வேளையில் துல்லியமான இவ்வார்த்தைகளை இயேசு கூறினார் (வச 4-15). இதே உவமையை மத்தேயு 13இலும் காண்கிறோம். இவ்வுவமையைச் சொன்ன பின், ''கேட்கிறதற்குக் காதுள்ளவன் கேட்கட்டும்'' என்று இயேசு ''சத்தமிட்டுக்'' கூறினார் என்று வாசிக்கிறோம் (லூக் 8:8ஆ). அவர் தரும் அழுத்தம் எவ்வளவென்று பாருங்கள். திருவசனத்திற்குச் சரியான பிரதிபலிப்பு தரவே இங்கு நமக்கு அழைப்பு. இவ்வுவமையின் முடிவில் அவர் சொன்னது, ''நீங்கள் எவ்விதம் கேட்கிறீர்கள் என்று கவனமாயிருங்கள்'' (வச 18அ). இச்சத்தியத்தை இயேசு எவ்வளவு முக்கியத்துவப்படுத்துகிறாரென்று அடுத்துவரும் சம்பவத்தைப் பார்த்துப் புரிந்துகொள்ளுங்கள். ''அப்பொழுது அவரது அம்மாவும் தம்பிமாரும் அவரிடம் வந்தனர்; கூட்டம் அதிகமாயிருந்ததால் அவரை அவர்களால் நெருங்க முடியவில்லை. அப்பொழுது, 'உமது தாயாரும், உமது சகோதரரும் உம்மைப் பார்க்க வெளியே நிற்கின்றனர்' என்று அவருக்கு அறிவித்தார்கள். அதற்கு அவர், 'தேவ வசனம் கேட்டு, அதன்படிச் செய்பவரே எனக்குத் தாயார், எனக்குச் சகோதரர்' என்றார்'' (வச 19-21). திருவசனத்தை வாசிக்கும்போதும் கேட்கும்போதும் பெரிதளவில் பயனடைவது எங்ஙனம் என்று இவ்வுவமையிலுள்ள நான்கு வகை நிலங்களைக் கவனித்துப்பார்த்துக் கற்றுக்கொள்வோம். இவ்வுவமையின்மீது நூற்றுக்கணக்கில் பிரசங்கங்கள் ஏற்கனவே கேட்டிருப்போம். ஆனாலும், நன்கு தெரிந்த வசனப்பகுதிகளையும் புத்தார்வத்துடன் உற்று நோக்கினால் மறுரூபமடைவோம்.

(a) வழியோர நிலம் (லூக் 8:5,12). வழியோரம் விழுந்த விதைகள் மண்ணினால் மூடப்படாததே இங்கு பிரச்னை. பாதசாரிகளால் அவை மிதிபட்டன. மூன்றாவதாக, வானத்துப் பறவைகள் அவற்றைப் பொறுக்கிவிட்டன. இவ்வித நிலத்தைக் குறித்துப் புரிந்துகொள்ளும் நான் செய்வதென்னவென்றால், எனது தனித்தியானத்தின்போது திருமறையிலிருந்து தேவன் எனக்குத் தரும் அகத்தூண்டுதலான கருத்துக்களை உடனுக்குடன் எழுதிவைத்துவிடுகிறேன். எழுதுவதற்கான கையேடு இல்லாது நான் பைபிளைத் தியானிப்பதுமில்லை, ஆராய்வதுமில்லை. காலையில் கிடைத்த கருத்துக்களை மாலையில் எழுதிக்கொள்ளலாம் என்று தள்ளிப்போட்டால் அவற்றில் அநேகத்தை மறந்துவிடுகிறேன். உங்களில் பெரும்பாலரது ஞாபக சக்தி என்னைப் போன்று சராசரியானதே. இவ்விதம் எனது கையேட்டில்

எழுதிவைத்துள்ள குறிப்புகளிலிருந்தே எனது பிரசங்கங்களும் கட்டுரைகளும் உருவெடுக்கின்றன. இக்கட்டுரையும் அப்படி வந்ததுதான். மாதக் கடைசியில் அல்லது ஆண்டின் இறுதியில் அவற்றைத் திரும்பப் பார்ப்பதினால் கிட்டும் பயன்கள் கொஞ்சநஞ்சமல்ல. அதிலிருக்கும் அபிஷேக அகத்தூண்டல் மறுக்க முடியாததாயிருக்கும். ''கேட்டு மறக்கிறவர்கள்'' என்றாகிவிடாதிருக்க இது ஒன்றே வழி (யாக் 1:25). கையேட்டில் எழுதிவைக்குமுன் எனது காதுகளில் விழும் மனித சத்தங்களை விதைகளை மிதித்துவிட்ட பாதசாரிகளுக்கு ஒப்பிடுவேன். வானத்துப் பறவைகளைப் ''பிசாசுக்கு'' இயேசு ஒப்பிட்டார். ''பிசாசு *வந்து* அவன் இருதயத்திலிருந்து வசனத்தை *எடுத்துவிடுகிறான்''* என்றார் (லூக் 8:5,12). மத்தேயுவில் ''பொல்லாங்கன் வந்து, அவன் இருதயத்தில் விதைக்கப்பட்டதைப் *பறித்துக்கொள்ளுகிறான்''* என்றிருக்கிறது (மத் 13:19). எவ்வளவு கவனமாயிருக்கவேண்டும், பாருங்கள்! வசனங்களை ''மனனம்'' செய்வதைச் சோதனைக்காரனுக்கு எதிராய் இருதயத்தில் ''மறைத்து'' வைப்பது என்கிறார் சங்கீதக்காரன் (சங் 119:11; உபா 11:18; மத் 4:4,7,10).

(b) <u>பாறை நிலம்</u> (லூக் 8:6,13). திருவசனம் கேட்டவுடன் தயக்கமின்றி ஏற்றுக்கொள்வோரையே பாறை நிலம் குறிக்கும் (மத் 13:20). அவர்கள் ''மகிழ்ச்சியுடன்'' திருவசனத்தை ஏற்றுக்கொள்வர் என்றார் இயேசு. செய்தியானது அவர்களைப் பெரிதும் பரவசப்படுத்தும். அச்செய்தியில் நிறைய கவர்ச்சி இருந்திருக்கும். முளைத்த வேகத்திலேயே செடி வாடிப்போகிறது. போதுமான ''மண்'' இல்லாததால் வேர்விட வழியில்லை என்கிறார் மத்தேயு (மத் 13:5,6). தேவையான ''ஈரம்'' இல்லை என்கிறார் லூக்கா (லூக் 8:6). இது கிரமமான <u>பின்தொடர் ஊழியம்</u> இல்லாமையைக் குறிக்கிறது (1 கொரி 3:6). இது உள்ளுணர்வு இல்லாத மேல்மட்ட மாற்றம். மனந்திரும்புதல் இல்லாத விசுவாசம். பிரபலமானதும் கவர்ச்சிகரமானதுமான சுகபோக வாழ்வு உபதேசம் அதனைக் கேட்போருக்கு வழங்குவது இதுவே. இயேசுவை ''விசுவாசிக்க'' மட்டுமல்ல, அவருக்காய்ப் ''பாடுபடவும்'' நாம் அழைக்கப்பட்டுள்ளோம் என்ற முழுச் சத்தியம் தெளிவாக அறிவிக்கப்படுவதில்லை (பிலி 1:29). ''சோதனை, உபத்திரவம், துன்பம்'' ஆகியவற்றை இவர்கள் தாக்குப்பிடிக்க முடியாது, விழுந்துவிடுவார்கள் (மத் 13:21; லூக் 8:13). மக்களுக்குத் ''தேவையானதை'' விட்டுவிட்டு, அவர்கள் ''விரும்புவதைப்'' பிரசங்கித்துவிடாதபடி ஊழியர்களாகிய நாம் அதிகக் கவனமாயிருக்கவேண்டும். பொய்யான நம்பிக்கை கொடுத்தால் அவர்கள் பின்வாங்கிப்போவதற்கு நாமே பொறுப்பாளிகள். ''நீங்கள் *எப்படிக்* கேட்கிறீர்கள் என்பதைக் குறித்துக் கவனமாயிருங்கள்'' என்றார் இயேசு. ''நீங்கள் *என்ன* பிரசங்கிக்கிறீர்கள் என்று கவனமாயிருங்கள்'' என்பதும் சரிதானே?

(c) <u>முட்புதர் நிலம்</u> (லூக் 8:7,14). ''பல்வேறு கவலைகள், செல்வப் பெருக்கு, சிற்றின்பங்கள்'' போன்றவற்றால் ''நெருக்கப்பட்டுப்'' பயனற்றவர்களாய்ப் போவோரை இவ்வகை நிலம் குறிப்பிடுகிறது (மத் 13:22; லூக் 8:14). இச்செடி சாகாது; பச்சையாகவே இருக்கும்; ஆனால் காய்க்காது! இப்படிப்பட்டவர்கள் உயிருடன் இருப்பார்கள்; ஆனால் வளர்ந்து முதிர்ச்சியடையமாட்டார்கள் (2 பேது 1:5-8). இறையரசுக்கடுத்தவற்றைவிட இவ்வுலகிற்கடுத்தவையே அவர்களைப் பிடித்துக்கொள்ளும். தமது மலைப்பிரசங்கத்தில் இதனையே இயேசு கண்டித்தார் (மத் 6:24-34). நமது பொருளாதார மற்றும் உடலுக்கடுத்த தேவைகளைக்குறித்த அளவுக்குமீறிய கவலை நம்மை இரு தலைவர்களுக்கு வேலைக்காரராக்கிவிடும் (வச 24). <u>ஆஸ்தி ஆசையும் ஆன்மீக ஆரோக்கியமும்</u> ஒன்றுக்கொன்று எதிரிடையானவை (1 தீமோ 6:6-11). கனியற்ற கிறிஸ்தவன் என்பது ஒரு முரண்பாடு (யோ 15:16). பழமில்லாத பச்சிலைத் தோற்றம் தேவனது கோபத்தினால் பொசுங்கிப்போகும் (மத் 21:19; எபி 6:7,8). கனிநிறை வாழ்வு என்றால் விதைகளைக் கொண்டுள்ள பழங்களை விளைவிப்பதாம்.

(d) <u>நல்ல நிலம்</u> (லூக் 8:8அ,15). ''நூறு மடங்கு, அறுபது மடங்கு மற்றும் முப்பது மடங்கு'' விளைச்சல் என்கிறார் மத்தேயு (மத் 13:8,23). ''நூறு மடங்கு'' விளைச்சல் என்கிறார் லூக்கா (லூக்

8:8அ). ஒருவர் ''நூறு மடங்கு'' என்று தொடங்குகிறார்; அடுத்தவர் ''நூறு மடங்கு'' என்று மட்டும் சொல்கிறார்! என்னே எதிர்பார்ப்பு! ''உணர்ந்து புரிதல், உண்மையுள்ள நல்ல இதயம், பொறுமை'' ஆகியவையே அமோக விளைச்சலுக்குக் காரணங்களாய்த் தரப்பட்டுள்ளன (மத் 13:23; லூக் 8:15). ''உடனுக்குடன்'' நடந்துவிடவேண்டும் என்ற மனப்பான்மை கூடாது. எல்லாமே உடனுக்குடன் வேண்டும், பயன்கள் உடனே கிட்டிவிடவேண்டும் எனும் போக்கிலுள்ள உலகில் நாம் கற்றுக்கொள்ளவேண்டிய கடினமான சத்தியமிது. கணினிகள் வைத்துப் பரலோகம் செயல்படுவதில்லை. ஆண்டவருக்கு ஆத்திர மேது? ஆன்மீகக் காரியங்கள் என்று வரும்போது நவீனத் தொழில்நுட்பக் கலைக்கு அடிமையாகிவிட்ட நாம் கற்ற பல காரியங்களைக் களையவேண்டும். திருமறை ஆராய்ச்சிக்கு கணினியுலகு எவ்வளவு கைகொடுத்திருக்கிறதென்பதை நான் மறுக்கமாட்டேன். ஆனால், வாரம் முழுவதும் இறைப்பிரசன்னத்தில் இறைவார்த்தையுடன் காத்திராமல் ஞாயிறு பிரசங்கத்திற்காகச் சனி மாலையில் கூகிளை உருட்டுவதற்கு நான் எதிரிதான்.

பிரசங்கிக்கிறவர்களுக்கும் கேட்கிறவர்களுக்கும் தேவையான படிப்பினைகள் விதைக்கிறவன் உவமையில் உண்டு என்று மேற்கண்ட பத்திகளில் கவனித்தோம். ''வசனமே விதை'' (லூக் 8:11). நல்ல விதை விதைத்தால் கதிர்கள் கொத்துகொத்தாயிருக்கும். விதை சரியில்லையென்றால் விளைச்சல் பிரமாதமாயிருக்காது. கலப்படமான சுவிசேஷம் (2 கொரி 2:17) அல்லது வேறொரு சுவிசேஷம் (11:4) வேண்டவே வேண்டாம். கதைகளை அல்ல, ''வசனத்தை'' பிரசங்கியுங்கள் (2 தீமோ 4:2-4). நாகரீகமுள்ளவனோ நாகரீகமற்றவனோ, அறிவாளியோ அறிவிலியோ, கேம்பிரிட்ஜ் மாணவனோ ஆதிவாசி வேட்டைக்காரனோ, எவருக்கும் கிறிஸ்துவின் ''சுவிசேஷமே'' மீட்பளிக்கும் வல்லமை (ரோ 1:14,16). தத்துவங்கள் எவரையும் இரட்சிப்பதில்லை (கொலோ 2:8). மனிதரின் இதயமாம் நிலத்தில் அறிவெனும் முத்துக்களை விதைத்துப் பயனென்ன? செடி முளைக்காதே! வித்துக்கள் வேண்டுமே! சுவிசேஷம் எனும் வித்தில்தான் ''உயிர்'' உண்டு (யாக் 1:21). அதுவே ஜீவனுள்ள தேவனது வசனம்.

3) மாற்கு 4:23 ஒளிரும் வாழ்வு

''கேட்கிறதற்குக் காதுள்ளவன் கேட்கட்டும்!''

விளக்கைக் கொளுத்தி கூடையால் மூடக்கூடாது, கட்டிலின் கீழ் வைக்கக்கூடாது; அதை விளக்கேந்தியின்மீது வைக்கவேண்டும் என்று இயேசு பேசிக்கொண்டிருந்தார் (வச 21). இது போன்றதொரு எடுத்துக்காட்டை அவர் மலைப்பிரசங்கத்திலும் கூறினார்: மத் 5:14-16, ''நீங்கள் உலகிற்கு ஒளியாயிருக்கிறீர்கள். மலைமீது இருக்கும் நகர் மறைவாயிருக்க முடியாது. எவரும் விளக்கைக் கொளுத்தி கூடையால் அதனை மூடுவதில்லை; மாறாக விளக்குத்தண்டின்மீதே வைப்பர். அப்பொழுதுதான் அது வீட்டிலுள்ள அனைவருக்கும் ஒளி தரும். இவ்வாறே உங்கள் ஒளி மனிதர்முன் பிரகாசிக்கட்டும்! அப்பொழுது அவர்கள் உங்கள் நற்செயல்களைக் கண்டு உங்கள் விண்தந்தையைப் போற்றிப் புகழ்வர்.'' எனவே, இங்கு ஒளிரும் வாழ்வுக்காய் அழைப்பு வருகிறது.

இயேசுவே உண்மையான ஒளியானவர். அவரை விசுவாசித்துள்ள நாம் அவரிடமிருந்து ஒளி பெறுகிறோம் (யோ 1:9). திருமுழுக்கினன் யோவான் போலவே நாம் அந்த ஒளியானவருக்குச் சான்று பகர்ந்து மக்கள் அவரை நம்ப வழிவகுக்கவேண்டும் (வச 6-8). உலகிலுள்ள எவரும் அடிப்படையில் ஆன்மீக இருட்டிலேயே இருக்கின்றனர். கிறிஸ்துவிடம் நபர்கள் திரும்பும்போதுதான் இருள் அகலுகிறது (வச 4,5). ''இருளில்'' இருப்போர்மீது ''சுடரொளி'' உதிக்கவேண்டும் என்பதற்காகவே இயேசுவானவர் தமது சொந்தவூராகிய நாசரேத்திலிருந்து நப்தலிக்கு நகன்றார் (மத் 4:13-15). இதனால்தான் விசுவாசிகளை ''ஒளியின் மக்கள்'' என்றழைக்கிறார் பவுலடியார் (எபே 5:8; 1 தெச 5:5). இறைப்பற்று இல்லாத செயல்பாடுகள் ''இருட்டுச் செயல்கள்'' எனப்படும் (ரோ 13:12; எபே 5:11).

-- 6

வார்த்தை மூலமாகவும் வாழ்க்கை மூலமாகவும் சாட்சியாயிருப்பதே ஒளிரும் வாழ்க்கை என்பது. இது அல்லது அது என்றல்ல, இரண்டும் ஒருங்கிணையவேண்டும். ''நமது நடக்கையைப் பார்த்தாலே மக்கள் கிறிஸ்துவிடம் வந்துவிடுவர்'' என்று கிறிஸ்தவர்களில் சிலர் சொல்லக் கேட்டிருப்பீர்கள். இது முற்றிலும் தவறு, திருமறைக்குச் சற்றும் ஒவ்வாதது. நான் செய்வதைப் பார்த்து ஒருவரும் மீட்படைய முடியாது; இயேசு செய்துள்ளதை அவர்கள் கேட்கவேண்டும். அதுதான் சுவிசேஷம்: ''இயேசு வந்தார்; இயேசு நமது பாவங்களுக்காய் மாண்டார்; இயேசு மறுபடி உயிர்த்தெழுந்தார்'' (1 கொரி 15:1-4). இச்செய்தியை ஒருவன் கேட்டு, அதனை விசுவாசித்து, அதனைத் தனது வாயால் சொல்லும்போதுதான் அவன் இரட்சிக்கப்படுகிறான் (ரோ 10:8-10). இறைவார்த்தையைக் ''கேட்பதாலேயே'' விசுவாசம் வருகிறது; ஒரு கிறிஸ்தவனின் நெறிநிறைந்த வாழ்க்கையைப் பார்ப்பதால் மட்டுமல்ல (வச 15-17). கிறிஸ்தவர்களது நெறிநிறைந்த வாழ்க்கையை மக்கள் காணும்போது, அவர்கள் பறைசாற்றும் செய்தியை அவர்கள் நம்ப அது எளிதாக்குகிறது. மத்தேயு 5:16இல் இயேசு போதித்தது அதுவே. நமது நடை, உடை, பாவனை ஆகியவை கிறிஸ்தவரல்லாத நமது அயலகத்தாரைக் கவரும்போது, சுவிசேஷத்தின்மீது அவர்களுக்கு ஆர்வம் எழுகிறது. பிற மதத்தினர் நடுவிலும் நேர்த்தியாக, நேர்மையாக வாழ்பவர் இல்லாமலில்லை என்பதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. அதே வேளையில், கிறிஸ்தவர்களிடம் ஏதாவது குற்றங்கள் காணப்பட்டால் அவர்கள் அதனைப் பெரிதுபடுத்துவர். இதை மனதிற்கொண்டுதான், எங்கும் சிதறியிருந்த கிறிஸ்தவர்களுக்குப் பேதுரு எழுதியது: ''பிற இனத்தினர் நடுவில் நன்னடத்தை யுடையவராய் இருங்கள். அவர்கள் உங்களைத் தீயவர்கள் என்று பழித்துரைப்பினும், உங்கள் நற் செயல்களைக் கண்டு, கடவுள் சந்திக்க வரும் நாளில் அவரைப் போற்றிப் புகழ்வர்'' (1 பேது 2:12).

விசுவாசிக்கும் ஒவ்வொருவருக்கும் ''சுவிசேஷமே'' மீட்பளிக்கும் கடவுளின் வல்லமை (ரோ 1:16). இக்கூற்றைத் தொடர்ந்து பவுல் இரு மக்களினத்திற்குச் சுவிசேஷம் அறிவிக்கும் கடமை தன்மீது உள்ளது என்று எழுதுகிறார்: ''முதலில் யூதர், அடுத்து கிரேக்கர்'' (வச 16ஆ). யேகோவா தேவனைத் தொழுதுவந்த யூதரை இன்றையப் ''பெயர்க் கிறிஸ்தவருக்கு'' நாம் ஒப்பிடலாம். ''கிறிஸ்தவரல்லா தோரைக்'' கிரேக்கர் குறிக்கின்றனர். மறுபடி பிறந்த கிறிஸ்தவர் ஒவ்வொருவரும் தனியாள் ஆத்துமாதாயத்திலும் அயலக நற்செய்தியறிவிப்பிலும் நேரடியாய்ப் பங்கேற்கவேண்டும். இது விருப்பு வெறுப்பைப் பொறுத்ததல்ல, கட்டாயக் கடமை. மேலே குறிப்பிட்ட இருதிறத்தாருக்கும் நாம் ''கடனா ளிகள்'' (வச 14). இம்முயற்சியில் எவ்விதத் தளர்வும் கூடாது. ''என்னால் முடிந்த அளவு சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கிக்க நான் ஆர்வம் கொண்டுள்ளேன்'' என்கிறார் பவுல் (வச 15). ''நான் நற்செய்தியை அறிவிக்காவிடில் ஐயோ எனக்குக் கேடு!'' என்றும் சொல்லிவிடுகிறார் (1 கொரி 9:16). இந்திய மிஷனரிச் சங்கம் (IMS) மற்றும் சுதேச மிஷனரிச் சங்கம் (NMS) ஆகிய இரு இயக்கங்களையும் நிறுவிய பேராயர் V. S. அசரியா அவர்கள் (1874-1945) தனது சபையினரைத் தலையில் கை வைத்துக்கொண்டு மேற்கண்ட பவுலின் வாசகத்தை உரக்கக் கூறச் சொல்வாராம்!

திறந்தவெளி நற்செய்தியறிவிப்பு, பேரின்பப் பெருவிழாக்கள் போன்றவற்றிற்கு அரசு தடை விதிக்கலாம். தனி நபர்களுக்கு நற்செய்தி பகிர்வதை யாரால் நிறுத்த முடியும்? ஆதிச்சபைக்குள் ''தினந்தோறும்'' புதிய ஆத்துமாக்களைக் கொண்டுவந்தது நட்பு வாயிலாக நற்செய்திப் பகிர்வுதான் (Friendship Evangelism) (அப் 2:47). நாட்டின் பல பகுதிகளில் நான் செய்தியளித்த மிஷனரிக் கன்வென்ஷன்களில் பாஸ்டர்மாருக்கு நான் விடுத்த ஒரு சவால்: ''ஒரு மாதத்திற்கு ஆலயத்தை மூடுங்கள்; திரும்பத் திறக்கும்போது, கிறிஸ்தவரல்லாத ஒரு நபரையாவது இந்த 30-நாள் அடைப்பின்போது ஆதாயம்பண்ணிக்கொண்டு வராதோருக்கு அனுமதியில்லை என்று அறிவியுங்கள்!'' கரோனா கொள்ளைநோயின் காரணமாக மூன்று மாதங்களுக்குமேல் நமது ஆலயங்கள் மூடப்பட்டுள்ளன. தொலைக்காட்சி ஆராதனைகளில் சபையாருக்கு இவ்வித ஊக்குவிப்பு கொடுக்கும் ஆயர்கள் எத்தனை

பேர்? இங்குதான் நமது தோல்வி. கிறிஸ்தவரல்லாத நமது தொடர்புகளோடு ஒவ்வொருவரும் தினமும் கைபேசியில் எவ்வளவு நேரம் செலவிடுகிறோம்! இன்றையச் சூழலில் ஒவ்வொருவரையும் பயமும் திகிலும் ஆட்டிப்படைத்துக்கொண்டிருக்கின்றன. சுவிசேஷத்தைப் பகிர்ந்துகொள்ள இதுதான் சாதகமான வேளையல்ல என்றால் எப்பொழுதுதான் அது சாத்தியம்? இப்பொழுது இல்லையேல் எப்பொழுது? கிறிஸ்தவ நண்பரே, நீங்கள் இதனைச் செய்யாவிடில் யார் செய்வார்? If not now, when? If not you, who?

''கூடைக்கு'' அடியிலோ, ''கட்டிலுக்குக்'' கீழேயோ விளக்கை வைப்பதில் என்ன பயன் என்றார் இயேசு (மாற் 4:21). இவையிரண்டும் வீட்டுச் சாமான்கள். மத்தேயுவிலுள்ள இதுபோன்ற வசனப் பகுதியில் ''வீட்டிலுள்ள'' யாவருக்கும் அது வெளிச்சம் கொடுக்கவேண்டும் என்றார் (மத் 5:15). நமது சொந்தக் குடும்பத்தினருக்கு நாம் சாட்சியாயிருப்பதே நமது முதல் பொறுப்பு என்பது இங்கு வலி யுறுத்தப்படுகிறது. தெருமுனையிலிருந்தோ, பிரசங்கபீடத்திலிருந்தோ பிரசங்கிப்பது வீட்டில் பிரகாசிப் பதைவிட எளிது. இச்சவாலை நாம் ஏற்று நம்மால் முடிந்த அளவு முயற்சிக்கவேண்டும். காம் போன்ற ஒரு மகனைப் பேழைக்குள் அழைத்துச் செல்வதும், மூன்று மகன்களையும் மருமகள்களையும் வெளியே செல்ல முடியாது ஓராண்டு பேழைக்குள் வைத்துச் சமாளிப்பதும் 600-வயது நோவா தாத்தாவுக்கு எளிதாகவா இருந்திருக்கும்? முழு ஊரடங்கு! (ஆதி 5:32; 6:10,18; 7:6,7; 8:13; 9:22). நம்மால் இயன்றதையெல்லாம் செய்துவிட்டு மீதியைத் தேவனது கரத்தில் விட்டுவிடவே அவர் நம்மிடம் எதிர்பார்க்கிறார். உடன் பிரசங்கிமாருக்கு எனது ஆலோசனை: ''தேவனுக்கு அடுத்து, ஊழியத்திற்காய்க் குடும்பத்தையோ, குடும்பத்திற்காய் ஊழியத்தையோ பலியாக்காதீர்!'' இரண்டையும் சமநிலைப்படுத்து வதற்கான கிருபையையும் ஞானத்தையும் அவர் உங்களுக்கு அருளுவாராக! நமது குடும்பத்திற்கு நாம் ஆசீர்வாதமாய் இருப்பதோடு, நமது ''நகர்'' மற்றும் ''உலகு'' ஆகியவையும் ஆசீர்வதிக்கப்பட நாம் ஒரு வாய்க்காலாய் இருக்கவேண்டும் (மத் 5:14,15). இது ஒன்றன்பின் ஒன்று என்றில்லாது, ஒன்றுபோல் நிறைவேற்றப்படவேண்டும். ''முதலாவது'' எருசலேமிலும் ''பின்னர்'' யூதேயாவிலும் சமாரியாவிலும் உலகெங்கிலும் சாட்சியாயிருக்கவேண்டும் என்றா இயேசு தமது சீடருக்குக் கட்டளையிட்டார்? இல்லை. அவர் சொன்னது: ''எருசலேமிலும் யூதேயாவிலும் சமாரியாவிலும் உலகெங்கிலும் சாட்சியாயிருங்கள்'' (அப் 1:8). King James Version என்ற பழைய மொழிபெயர்ப்பு வேதாகமத்தில் "First in Jerusalem and then in Judea ..." என்றில்லாது, "Both in Jerusalem and in Judea ..." என்றுள்ளது. அக்காலத்து ஐரோப்பிய மற்றும் மேற்கத்திய மிஷனரிகள் தங்களது நாடுகள் முழுவதும் நற்செய்திமயமாகும்வரை அங்கேயே காத்திருந்திருப்பார்களெனில், இந்தியாவையும் சேர்த்து வேறு எந்த நாடும் அவர்கள் மூலம் சுவிசேஷத்தின் இத்தனை ஆசிகளைப் பெற்றிருக்காது.

பிரகாசமான வாழ்வு குறித்துப் பேசும்போது நாம் திருமுழுக்கினன் யோவானைக் குறிப்பிடாது இருக்க முடியாது. அவரைப் பற்றிய இயேசுவின் சான்று இதோ: ''அவன் சத்தியத்திற்குச் சான்று பகர்ந்தான் ... அவன் எரிந்து பிரகாசிக்கும் விளக்காயிருந்தான்'' (யோ 5:33ஆ,35அ). நமது பிரச்னை என்னவெனில், நாமும் இயேசுவுக்காய்ப் பிரகாசிக்க விரும்புகிறோம், அவருக்காய் எரிந்துவிடவோ மனமில்லை! மின்விளக்காய்த்தான் இருக்க ஆசை; தேவனோ எரிந்து கரையும் மெழுகுவர்த்திகளைத் தேடியலைகிறார். நாம் சிறுகவேண்டும், அப்பொழுதுதான் இயேசு பெருக முடியும் (3:30). நண்பரே, நீங்கள் ஒருவேளை எரியாது, வெறுமனே புகைந்துகொண்டிருக்கலாம். உங்களுக்கு வரும் இறைச்செய்தி இதோ: ''மங்கி எரியும் திரியை இயேசு அணைக்கமாட்டார்'' (ஏசா 42:3). நொறுங்கிய இதயத்துடனும் நசுங்கிய மனதுடனும் அவர்முன் முழங்காலிடுங்கள். தமது பிரசன்னத்தினால் அவர் உங்களுக்குப் புத்துயிரூட்டி, இயேசுவுக்காய் உங்களை இயேசுப்பிரகாசமாய் மாற்றுவார் (ஏசா 57:15; சங் 67:1,2). தானியேல் 12:3இலுள்ள திருவாக்கு உங்களுக்கே: ''ஞானிகள் வானத்தின் பேரொளி போலவும், பலரை நல்வழிக்குக் கொணர்ந்தவர் நட்சத்திரங்கள் போலவும், என்றும் முடிவில்லாது ஒளிவீசித் திகழ்வர்!'' சூப்பர் ஸ்டார்!

-- 8

4) லூக்கா 14:35ஆ அனலைத் தக்கவைத்தல்

''கேட்கிறதற்குக் காதுள்ளவன் கேட்கட்டும்!''

''சிலுவை சுமத்தல்'' மற்றும் ''செலவு கணக்கிடல்'' ஆகியவற்றைப் பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருக்கையில் திடமான இவ்வார்த்தைகளை இயேசு கூறினார் (லூக் 14:25-35). உப்புத்தன்மையை இழக்கும் உப்பை எடுத்துக்காட்டி இப்போதனையை நிறைவு செய்தார் (வச 34,35). அதனை முடிக்கும்போது, ''கேட்கிறதற்குக் காதுள்ளவன் கேட்கட்டும்'' என்றார் (வச 35இ). எனவே முடிவுவரை அனலைக் காத்துக் கொள்ளல் என்பதே இங்கு கருத்து. ஊக்கமது கைவிடேல்!

பேதுரு மற்றும் அந்திரேயாவில் தொடங்கி எத்தனையோ தனி நபர்களை இயேசு அழைத்தார் (மத் 4:18). ஆனால் அவர் ஒருபோதும் கவர்ச்சிகளை வாக்களித்து மக்களை வசப்படுத்தவில்லை. மேற்கண்ட இருவரை அழைக்கும்போதும் அவர்களுக்கு ஒரு வேலையை, ஒரு கடமையை, ஒரு பொறுப்பைத்தான் கொடுத்தார்: ''உங்களை மனிதரைப் பிடிப்போர் ஆக்குவேன்'' (வச 19). வேறு விதமாய்ச் சொன்னால், ''உங்களை ஆசீர்வதிப்பேன்'' என்று வாக்குப்பண்ணாது, ''உங்களை ஆசீர்வாதமாக்குவேன்'' என்று பொறுப்பாளிகளாக்கினார். நவீன காலச் சீடத்துவம் இங்குதான் திசைமாறிவிட்டது. நாம் தியானிக்கும் இவ்வசனப்பகுதியாகிய லூக்கா 14:25-35இல் இயேசு மும்முறை ''அவன் எனக்குச் சீடனாயிருக்க முடியாது'' என்கிறார் (வச 26,27,33). அவர் எதிர்மறைச் சிந்தை கொண்டிருந்தார் என்று சொல்லுவோமா? இல்லவே இல்லை, இதுதான் நேரான நேர்மறை! Positively positive! தமது நிபந்தனைகள்மீது அவர் சர்க்கரை தூவ விரும்பவில்லை. விளையாட்டுப் பிள்ளைகளைக் கவரும் பஞ்சு மிட்டாயா இது? கிரயம் மிகுந்த சீடத்துவத்திற்கான அழைப்பு இது. சுவிசேஷப் புத்தகங்களின் ஆசிரியர்கள் நால்வரில் லூக்கா மட்டுமே ''சீடனாயிருக்க முடியாது'' எனும் கடுஞ்சொற்றொடரை எழுதியுள்ளார். மிஷனரிப் பயணங்களில் பவுலுடன் இருந்த அவருக்குப் பாதை எவ்வளவு கடினம் என்று தெரிந்திருக்கும். காற்றிலசையும் நாணல்களல்ல, துணிந்த கட்டைகளே இன்றையத் தேவை! வாருங்கள், *இயேசு கிறிஸ்துவின் நல் சீடராகுவோம்!* மனிதனுக்குத் தேவன் முதலாவது கொடுத்தது களப்பணி; சாத்தான் முதலாவது கொடுப்பதோ கவர்ச்சி (ஆதி 1:28; 2:15; 3:4,5). இப்போக்கு இன்றைய விளம்பர உலகில் உச்சம் எட்டியுள்ளது.

நாம் படித்துக்கொண்டிருக்கும் வசனப்பகுதியில் இயேசுவானவர் தமக்குச் சீடராக விரும்புவோருக்கு மூன்று நிபந்தனைகளை முன்வைக்கிறார். அவற்றைச் சொன்ன சூழல் சுவாரஸ்யமாயிருக்கிறது. ''பெருந்திரளான மக்கள்'' அவரோடு சென்றுகொண்டிருக்கும்போது, அவர்களிடம் அவர் திரும்பிப் பார்த்து இக்காரியங்களைச் சொன்னார் (லூக் 14:25). ஆள் குறைப்பதில் ஆண்டவர் கைதேர்ந்தவர்! எகிப்தை விட்டு வெளியேறிய 30,00,000 பேரில் கானானுக்குள் நுழைய முடிந்தது இருவர் மட்டுமே. கிதியோனின் 32,000 பேரை 300 பேராய் ஆண்டவர் குறைத்தார் (நியா 7:2-6). இயேசுவின் பின்னால் சென்றுகொண்டிருந்த ஆயிரங்களில் மேலறைக்குச் சென்றது 120 பேர்தான் (அப் 1:15). அழைக்கப்பட்டோர் அநேகர், தெரிந்துகொள்ளப்பட்டோரோ சிலர். ஒன்றன்பின் ஒன்றாக ஆண்டவர் இம்மூன்று நிபந்தனைகளைக் கூறிய பின்னர், பெருங்கூட்டம் அவரை விட்டுக் கழன்றுவிட்டனர் என்றே நான் எண்ணுகிறேன். அவரது போதகப்பணியில் இது நெடுகவே நடந்ததுதான் (யோ 6:60,66). நாம் இன்று ''சீடர்கள்'' என்ற பெயரைவிட ''விசுவாசிகள்'' என்பதையே அதிகம் பயன்படுத்துகிறோம். நடபடிகள் புத்தகத்தில் காண்கிறபடி, ஆதிச்சபையிலோ, ''விசுவாசிகள்'' என்பதைவிடச் ''சீடர்கள்'' என்றே அவரைப் பின்பற்றுகிறவர்கள் பெரும்பாலும் அழைக்கப்பட்டனர். நான் எண்ணிப்பார்த்ததில் 10:1 என்றுதான் விகிதம் வருகிறது! பொதுவாகச் சொல்லப்படும் ஒரு காரியம்: ''ரஷ்யாவில் ஒருவன் இரட்சிக்கப்பட்டால், அவன் இரத்தசாட்சி; கொரியாவில் ஒருவன் இரட்சிக்கப்பட்டால், அவன் ஒரு மிஷனரி; இந்தியாவில் ஒருவன் இரட்சிக்கப்பட்டாலோ அவன் ஒரு விசுவாசி, அவ்வளவுதான்!'' சீடத்துவத்திற்காய் இயேசுவானவர் விதித்துள்ள நிபந்தனைகளைச் சற்று விபரமாய்ப் பார்ப்போம் —

-- 9

(a) குடும்பப் பிணைப்புகள்: ''என்னிடம் வருபவன் தனது தந்தை, தாய், மனைவி, பிள்ளைகள், சகோதர சகோதரிகள் ஆகியோரையும், ஏன், தனது உயிரையுமே என்னைவிட மேலாகக் கருதினால், அவன் எனக்குச் சீடனாயிருக்க முடியாது'' (லூக் 14:26). பேதுருவும் அந்திரேயாவும் தங்கள் ''வலை களை'' விட்டுவிட்டு வந்தனர் (மத் 4:20). யாக்கோபும் யோவானும் தங்கள் ''படகையும் தந்தையையும்'' விட்டுவிட்டு வந்தனர் (வச 22). இவர்கள்தான் சீடர் வரிசையில் முதலாவது இணைந்தவர்கள். மத்தேயு தனது ''சுங்கத்துறை அலுவலகம்'' மற்றும் ''எல்லாவற்றையும்'' விட்டுவிட்டு வந்தார் (மத் 9:9; லூக் 5:27,28). இவர்களெல்லாரும் முழுநேரமாய் இயேசுவுக்குத் தொண்டாற்ற அழைக்கப்பட்டவர்கள். கிறிஸ்தவர்கள் அனைவருக்கும் இவ்வித அழைப்பு கிடையாது. ஆனால், ஆண்டவர் விதித்த நிபந்தனை முழுநேரப்பணிக்கு அல்ல, ''சீடத்துவத்திற்கு!'' புரிகிறதா? முதலிடம் தேவனுக்கு, அடுத்துதான் குடும்பம். தேவனுக்கான நமது அர்ப்பணிப்பு நமது குடும்பத்திற்கான கடமைகளையும் மிஞ்சுகிறது. பிள்ளைகளும் ''கர்த்தருக்குள்தான்'' தங்கள் பெற்றோருக்குக் கீழ்ப்படியவேண்டும் (எபே 6:1).

குடும்பக் காரியங்களுக்குமேல் தேவனுக்கடுத்தவற்றிற்கு முன்னுரிமை கொடுத்துப் பழகாதவர்களுக்கு முழுநேர இறைப்பணிக்கான அழைப்பு வருமானால் அதற்குக் கீழ்ப்படியச் சிரமப்படுவர். மிஷனரிப் பணிக்காக விண்ணப்பிப்போர் எண்ணிக்கை மிகவும் சரிந்துள்ளது. விண்ணப்பிப்போரிலும் நன்கு படித்தவர் குறைவு. பெற்றோரும் இனத்தாரும் ஆர்வமுள்ள வாலிபர் நங்கையரைத் தடுத்து நிறுத்துவதே முக்கிய காரணம். மருத்துவரில்லாத பகுதிக்கு ஒரு மருத்துவப் பட்டதாரி சென்று பணியாற்ற விரும்பி னால், அவனுக்கு உள்ளூரிலேயே மருத்துவமனை கட்டி அவனது கால்களைக் கட்டிப்போடப் பெற்றோர் முயலுகின்றனர்! அல்லது மிஷனரிப்பணி வாசனையேயில்லாத நங்கையை அவன் கழுத்தில் கட்டிவிடுகின்றனர்! கால்களில் கட்டு, கழுத்தில் கட்டு, பாவம் அவன் என்ன செய்வான்? கட்டுகளை விடுதலை நாயகனின் வீர வாள் அறுத்தெறியட்டும்! மத்தேயு 10:34-37இல் இயேசுவின் சமரசமற்ற வார்த்தைகளை வாசித்துப் பாருங்கள். இந்தியாவிலுள்ள தாங்கமுடியாத வெப்பம் மற்றும் பரவியிருந்த மலேரியா போன்ற நோய்களின் காரணமாக, வெள்ளைக்கார மிஷனரிகள் பலர் தங்கள் குடும்பங்களை இங்கு கூட்டிவர முடியவில்லை. ஆப்பிரிக்கா போன்ற நாடுகளுக்குச் சென்ற பலரது கதையும் இதுதான். இவர்களில் பலர் ஒருமுறைகூட தங்கள் தாயகம் திரும்பவில்லை! இறையழைப்பிற்கு அவர்கள் தியாக மாய்க் கீழ்ப்படிந்ததாலேயே நாம் இன்று கிறிஸ்தவர்களாயிருக்கிறோம். மற்றவர்களை ஆசீர்வதிக்கத்தானே நாம் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டோம்? (ஆதி 12:1-3). நற்செய்தியைக் கேள்விப்படாமலேயே மக்கள் மடிய நாம் விட்டுவிடலாமா? வாலிபரே, நங்கையரே, ''சாவின் நிழலில்'' இறப்பை எதிர்நோக்கி உட்கார்ந்திருப்போரை மீட்டிட நாசரேத்தையும் நாகர்கோவிலையும் விட்டு நப்தலிக்கு இடம்பெயர்ந்திடுங்கள் (மத் 4:13-16).

(b) சிலுவை சுமத்தல்: ''தன் சிலுவையைச் சுமக்காமல் என்னைப் பின்பற்ற விரும்புபவன் எனக்குச் சீடனாய் இருக்க முடியாது'' (லூக் 14:27). திருமுழுக்குத் தொட்டியிலிருந்து வெளிவரும்போது நாம் பாடியதை நம்மில் பலரும் மறந்துவிட்டோம் —

இயேசுவின் பின்னே போகத் துணிந்தேன்; பின்னோக்கேன் நான், பின்னோக்கேன் நான்!
சிலுவை என் முன்னே, உலகம் என் பின்னே; பின்னோக்கேன் நான், பின்னோக்கேன் நான்!

நாம் சுமக்க அழைக்கப்பட்டிருப்பது ''கிறிஸ்துவின்'' சிலுவையை அல்ல, ''நமது'' சிலுவை! இதை நெடுகவே ஆண்டவர் வலியுறுத்தி வந்திருக்கிறார் (மத் 10:38; 16:24; மாற் 8:34; 10:21; லூக் 9:23; 14:27). சுமக்கும்படிக் கறுநிறத்தவரான சீமோன் வற்புறுத்தப்பட்டது ஒரே முறை நடந்த சரித்திரச் சம்பவம் (மத் 27:32). அவன் ஓர் அடிமையாய் இருந்திருக்கலாம். நமது சிலுவைகள் எண்ணிலடங்காதவை. அவற்றில் முக்கியமானவைகளைக் கிறிஸ்து மற்றும் பவுலின் வாழ்க்கை யிலிருந்து இங்குச் சுருக்கமாய்த் தியானிப்போம் —

■ ‘‘தவறாய்ப் புரிந்துகொள்ளப்படல்’’ எனும் சிலுவையை (Cross of Misunderstanding) உண்மையான கிறிஸ்தவன் எவனும் தவிர்க்க முடியாது. ‘‘இந்த ஆலயத்தை இடித்துப்போடுங்கள்; மூன்றே நாளில் இதைக் கட்டியெழுப்புவேன்’’ என்றார் இயேசு (யோ 2:19). அவர் தமது சொந்த உடலாம் ஆலயத்தைக் குறித்தே பேசினார்; யூதரோ எருசலேம் தேவாலயத்தைக் குறித்துப் பேசியதாய்த் தவறாய்ப் புரிந்துகொண்டனர் (வச 20,21). இது அவருக்கெதிரான குற்றச்சாட்டாகவும் கேலியாகவும் உருவெடுத்தது (மத் 26:60,61; 27:40). பரிசேயரது புளித்த மாவு குறித்து எச்சரிக்கையாயிருக்கும்படி அவர் தமது சீடரிடம் சொன்னபோது, கட்டுச்சோறு எடுத்து வராததால் இப்படிச் சொல்கிறார் என்று நினைத்தனர் (மத் 16:6,7). அவரோ பரிசேயர், சதுசேயரது துர்வுபதேசத்தையே மனதில் கொண்டிருந்தார் (வச 12). எவரையும் பாரப்படுத்தக்கூடாது, எவரையும் சாதகமாய்ப் பயன்படுத்தக்கூடாது என்பதில் அப்போஸ்தலன் பவுல் மிகவும் கவனமாயிருந்தார். மக்களோ தங்களை அவர் ‘‘தந்திரமாய்’’ வஞ்சித்தார் என்று நினைத்தார்கள் (2 கொரி 12:16,17).

■ ‘‘தூற்றப்படுதல்’’ எனும் சிலுவைக்கும் (Cross of Scandal) தேவ ஊழியர் எவரும் தப்பமுடியாது. இயேசுவின் கன்னிப்பிறப்பு அதிகம் பரவியிருந்த அரட்டைப் பேச்சு (யோ 8:41). பல்லாண்டுகள் இது அடங்கவில்லை என்றே எண்ணுகிறேன். பவுலும் அவரது ஊழியரும் ‘‘யாருக்கும் தீங்கிழைக்கவில்லை; யாரையும் வஞ்சிக்கவில்லை,’’ ஆனாலும் அவர்களை இகழ்ந்தோரும் தாக்கியோரும் அநேகர். அவர்களோ போற்றலையும் தூற்றலையும், புகழலையும் இகழலையும் ஒன்றுபோல் பாவிக்கப் பழகியிருந்தனர் (2 கொரி 7:2; 6:8). மாலையிட்டாலும் மண்ணள்ளிப்போட்டாலும் எல்லாம் அவர்களுக்கு ஒன்றுதான்! ‘‘ஓசன்னா’’ என்று மக்கள் ஞாயிறன்று ஆர்ப்பரிப்பார்கள்; வெள்ளியன்றோ ‘‘ஒழித்துக்கட்டுங்கள்’’ என்று அலறுவார்கள்! இதுதான் உலகு, இதுதான் மார்க்கம்!

■ ‘‘ஒதுக்கப்படுதல்’’ அல்லது ‘‘புறக்கணிக்கப்படுதல்’’ எனும் சிலுவை (Cross of Rejection) பளு நிறைந்தது. சங்கீதம் 118:22இலுள்ள முதுமொழி இயேசுவில் நிறைவேறிற்று. வேலைக்காரரை மட்டுமல்ல, தோட்டத்தின் சொந்தக்காரரது மகனையே கொன்றுவிட்ட கொடிய குத்தகைக்காரர் உவமையைச் சொன்னபோது ஆண்டவர் இதனை மேற்கோள் காட்டினார். ‘‘கட்டுவோர் புறக்கணித்த கல்லே கட்டிடத்திற்கு மூலைக்கல் ஆயிற்று’’ (மத் 21:42). ஏசாயா தீர்க்கதரிசனத்தின்படி இயேசுவே ‘‘மனிதரால் புறக்கணிக்கப்பட்டவர்’’ (ஏசா 53:3). இயேசுவிடம் பிலாத்து விசாரணை நடத்திக் கொண்டிருந்தபோது ‘‘இவன் ஒழிக’’ என்று மக்கள் கத்தினர் (லூக் 23:18). புறக்கணிக்கப்படுதல் எனும் சிலுவையைக் குறித்துப் பவுலின் அறிக்கையைக் கேளுங்கள்: ‘‘இதுவரை நாங்கள் உலகின் குப்பை என்றும், அனைவரது கழிவுப்பொருள் என்றுமே கருதப்படுகிறோம்’’ (1 கொரி 4:13). வேண்டவே வேண்டாம் என்று ஒருவர் ஒதுக்கப்படும்வரை வேண்டும் வேண்டும் என்று அவர் விரும்பப்படமாட்டார். தேவையில்லை என்று தள்ளப்பட்டதே ஒரு நாள் தேவைப்படும்!

■ அடுத்து வருவது ‘‘உடல் பலக்குறைவு’’ எனும் சிலுவை (Cross of Physical Weakness). நமதாண்டவர் ‘‘பலக்குறைவினால்’’ சிலுவையில் அறையப்பட்டார் (2 கொரி 13:4). இது உடலில் பலக்குறைவு, வேதனை, வலி ஆகியவற்றையே குறிக்கும். இல்லையேல், அவர் ஆன்மீகத்தில் பலக் குறைவாயிருந்தது எப்போ? அவ்விதமே, கொரிந்தியக் கிறிஸ்தவர்களுக்குப் பவுல் எழுதியது: ‘‘நான் பலக்குறைவுள்ளவனாய் உங்கள் நடுவிலிருந்தேன்’’ (1 கொரி 2:3). கலாத்திய நாட்டிலுள்ளோருக்குப் பணியாற்றும்போது, அவருக்கு ‘‘உடல்நலக் குறைவு’’ இருந்தது (கலா 4:13). அதை அவர் ‘‘உடலில் ஏற்பட்ட சோதனை’’ என்று குறிப்பிடுகிறார் (வச 14). நூறு சதவீதம் சுகம், பலம் உள்ளவர் நம்மில் யாரோ? ஆண்டவரைப் பார்த்து நாம் கதறுகையில், நமது முட்களில் எல்லாவற்றையும் அல்ல, சில வற்றை மட்டுமே அவர் எடுத்துப்போடுகிறார் (2 கொரி 12:7-10).

■ ‘‘தனிமை’’ எனும் சிலுவை (Cross of Loneliness) கொடூரம். இயேசுவுக்கு எப்பொழுது சீடர் அதிகம் தேவைப்பட்டனரோ அப்பொழுது அவர்கள் அயர்ந்து தூங்கிவிட்டனர் (மத் 26:40). எவ்வளவு பரிதாபமாய் அவர் கேட்கிறார் பாருங்கள்: ‘‘ஒரு மணிநேரம்கூட என்னோடு விழித்திருக்க முடியாதா?’’

-- 11

வாள்களோடும் தடிகளோடும் அவர் பிடிக்கப்பட்டபோது ''சீடர் யாவரும் அவரைவிட்டுப் பறந்தனர்'' (வச 56). தன்மீது நார்ப்பட்டுத்துணி மட்டுமே போர்த்திக்கொண்டு அவருடன் வந்துகொண்டிருந்த ஒரு ''வாலிபன்'' துண்டெடு, துணியெடு என்று ஓடியதைப் பார்க்கணுமே! (மாற் 14:51,52). பவுலுக்கும் இதே அனுபவம்தான்: ''நான் முதன்முறை வழக்காடியபோது எவரும் என் பக்கம் இருக்கவில்லை; எல்லாரும் என்னைக் கைவிட்டனர்'' (2 தீமோ 4:16). எத்தனையோ பேர் நம்முடனும் நமக்காகவும் இருக்கும் வேளைகளிலும் தனிமை நம்மை வாட்டலாம். தலைமைப் பொறுப்புகளிலிருக்கும் பலரது அனுபவம் இதுவே. (அனுபவம் பேசுகிறது!) தூக்கம் வராததால் புரண்டுகொண்டிருக்கும்போது அவர்கள் சொல்வது: ''நான் தூக்கமின்றித் தவிக்கிறேன்; கூரைமீது ஒண்டியாய் உட்கார்ந்திருக்கும் குருவிபோல் இருக்கிறேன்'' (சங் 102:7). விதவைகளைப்பற்றிச் சொல்லவே வேண்டாம்!

(c) <u>உள்ளதையெல்லாம் விடுதல்:</u> நாம் தியானித்துக்கொண்டிருக்கும் அத்தியாயத்தின் (லூக் 14) 33ஆம் வசனத்தில் சீடத்துவத்திற்கான தவிர்க்க முடியாத மூன்றாம் நிபந்தனையை ஆண்டவர் முன்வைக்கிறார்: ''தனது உடமையையெல்லாம் விட்டுவிடாத எவனும் <u>எனக்குச் சீடனாயிருக்க முடியாது</u>.'' இரு எடுத்துக்காட்டுகள் மூலம் இதனை விளக்குகிறார்: ஒன்று கோபுரம் கட்டுதல், அடுத்தது போர் தொடுத்தல் (வச 28-30; 31-32). ''இது என்னால் முடியுமா?'' என்று கேட்டுக்கொள்ளவேண்டும் என்பதை அவர் வலியுறுத்துகிறார். இறைப்பணியில் இறங்குவதற்கு உற்சாகம் மட்டும் போதாது. அரைகுறையாக விடப்பட்ட வேலைகள் கொஞ்சநஞ்சமா? எல்லா விபரங்களும் வசதிகளும் கிடைத்த பின்னர்தான் தேவனுக்காய் அடியெடுத்து வைக்கவேண்டும் என்பது இங்கு பொருளல்ல. அப்படியானால் விசுவாசத்திற்கு இடமில்லையே! ''எங்கே போகிறேன்? அங்கே என்ன நடக்கும்?'' என்றெல்லாம் தெரியாமல்தான் ஆபிரகாம் புறப்பட்டுச் சென்றார் (எபி 11:8). தேவன் எனக்குத் தரும் பணியை முடித்திட எதையும் விட்டுவிட நான் ஆயத்தமா என்பதே கிரயத்தைக் கணக்கிடல் என்பதற்குப் பொருள் (லூக் 14:33). அவர் தரும் வேலையை முடிக்கும்வரை எந்தச் சிரமத்தையும் எவ்விதப் பாடுகளையும் ஏற்க மனமுண்டு என்பதே இது. இவ்வுலகில் எத்தனையோ இழப்புகள் எனக்கு நேரிடலாம்; ஆனால் அவ்வுலகில் பெறப்போகும் பரிசுகளை மனதிற்கொண்டு இடையில் விட்டுவிடாது முன்செல்வேன் (எபி 11:9). முழுமூச்சாய்ப் பிசாசு எனக்கெதிராய்ச் செயல்படுவான். நானோ எனது திறமை அல்லது வலிமைமீது சார்ந்திராமல் கர்த்தரிலும் அவரது சத்துவத்தின் வல்லமையிலும் பலமடைவேன் என்று திடமாய் நிற்பேன் (எபே 6:10-12). ஆன்மீகப் படைக்கலன்களை ஒருபோதும் களையமாட்டேன்; ஜெபத்தில் விழித்திருப்பேன் (வச 13-18). போராட்டங்கள் இருந்துகொண்டேயிருக்கும்; நானோ முன் வைத்த காலைப் பின்வைக்காது நகர்ந்துகொண்டேயிருக்கவேண்டும். எத்தோல்வியும் முடிவானதல்ல; எனவே விட்டுவிடக்கூடாது. காட்டாறுகளைக் கடக்கும்போதும் காட்டுத்தீ வழியே நடக்கும்போதும் ***இயேசு என்னைக் கைவிடமாட்டார்*** எனப் பாடிக்கொண்டே முன்செல்வேன் (ஏசா 43:2; சங் 93:3,4).

உப்பு என்பதனை ஓர் எடுத்துக்காட்டாய்க் கொண்டு தனது சிற்றுரையை ஆண்டவர் நிறைவுசெய்கிறார் (லூக் 14:34,35). உப்பு அதன் உப்புத்தன்மையை இழந்துவிட்டால் புல் பூண்டு முளைப்பதைத் தடுக்க அதனை நடைபாதையில் பரப்பிவிடுவார்கள். ஒருவரது <u>துவக்க கால அழைப்பை</u> இழந்து விடுவதையே இது குறிக்கும். மேற்கண்ட பத்திகளில் வியாக்கியானிக்கப்பட்ட மூன்று பகுதிகளில் நாம் கடைசிவரை ஊக்கத்தைத் தக்கவைத்துக்கொள்ளவேண்டும்: (a) உங்களது அழைப்பை இழந்துவிடச் சொந்தபந்தங்களுக்கு இடங்கொடுக்காதீர்கள் (வச 26); (b) உங்கள்மீது தேவன் சுமத்தும் சிலுவைகளைத் தூக்கியெறிந்துவிடாதீர்கள் (வச 27); (c) இறையரசின் விரிவாக்கத்திற்காக எந்த இழப்பையும் ஏற்கத் தயங்காதீர்கள் (வச 33). பிதாவானவராகிய தேவன் *உங்களுடன்* இருக்கிறார்; குமாரனானவராகிய தேவன் *உங்களுக்காக* இருக்கிறார்; ஆவியானவராகிய தேவன் *உங்களுக்குள்* இருக்கிறார்; இவர்கள் மூவரும் நீங்கள் உங்கள் ஓட்டத்தை முடிக்கும்வரை ஊக்கத்தைக் கைவிடாதிருக்க உதவவே இருக் கின்றனர். அல்லேலூயா!

-- 12

5) மத்தேயு 11:15 கடைசிக்கால ஊழியம்

''கேட்கிறதற்குக் காதுள்ளவன் கேட்கட்டும்!''

திருமுழுக்கினன் யோவானையும் அவரது ஊழியத்தையும் குறித்துப் பேசியபோது சவால் நிறைந்த இவ்வார்த்தைகளை இயேசு கூறினார். கிறிஸ்துவின் முதல் வருகைக்கு முன்னோடியாய் யோவான் வந்தார். அவரது மறுவருகைக்கு முன்னோடிகளாய் இருக்கும்படி நாம் திருச்சபையாய் அழைக்கப் பட்டிருக்கிறோம். எனவே கடைசிக்கால ஊழியத்தில் தெளிவுடன் ஈடுபடுவதற்கான அழைப்பே இங்கு கருத்து. இதன் சூழமைவைப் புரிந்துகொள்ள மத்தேயு 11:2-19ஐயும், அதற்கு இணையான லூக்கா 7:18-35ஐயும் வாசித்துப்பாருங்கள்.

ஏரோது அவனது சகோதரன் பிலிப்புவின் மனைவியுடன் கொண்டிருந்த தகாத உறவை யோவான் கண்டித்ததால் அவர் சிறையிலடைக்கப்பட்டார் (மத் 14:3,4; லூக் 3:19,20). அவரை மக்கள் ஒரு தீர்க்கதரிசி என்று கணித்திருந்ததால், அவர்களுக்குப் பயந்து, அவரைக் கொலை செய்வதை ஏரோது தள்ளிப்போட்டுக்கொண்டிருந்தான் (மத் 14:5). பழைய ஏற்பாட்டு யோசேப்பு போல, வேறொருவரது பாவத்திற்காய் யோவான் சிறை செல்லவேண்டியதாயிற்று. இது பரவலாக நடப்பதுதான். நிரபராதிகளான சிறைவாசிகள் நமது சிறைகளில் ஏராளமாய் இருக்கின்றனர் என்று கிரமமாய்ச் சிறைச்சாலை ஊழியத் திற்குச் செல்லும் எனது நண்பர்களில் சிலர் என்னிடம் சொல்லியிருக்கின்றனர். ஆம், சிறைச்சாலைக்கு உள்ளேயிருப்பவர்களைவிட வெளியேதான் கொலையாளிகளும், திருடரும், விபச்சாரக்காரரும் அதிகம். சிறைவாசிகள்மீது இயேசுவுக்குக் கருணையிருந்தது. அவர்களைச் சந்திப்பது அவரைச் சந்திப்பதாம் (மத் 25:36இ). எபிரெயர் நிருபம் தரும் அறிவுரை: ''சிறைப்பட்டவர்களோடு நீங்களும் சிறைப்பட்ட வர்களாக எண்ணி அவர்களை நினைத்துக்கொள்ளுங்கள். துன்புறக்கூடிய உடல் உங்களுக்கும் உள்ளதால், துன்புறுத்தப்படுபவர்களை மறவாதீர்கள்'' (எபி 13:3). பிரியமானவர்களே, முடிந்த வேளைகளிலெல்லாம் சிறைச்சாலை ஊழியக்குழுக்களோடு சேர்ந்துகொள்ளுங்கள்; முடிந்த வகைகளிலெல்லாம் அவர்களுக்கு ஆதரவு தாருங்கள். தேவனது புன்முறுவல் உங்கள் மீதிருக்கும் (நீதி 24:11,12).

கம்பி எண்ணிக்கொண்டிருந்த யோவானுக்கு மனதில் ஒரே குழப்பம்: ''இயேசுவுக்கு நான் பிரசங்க மேடை அமைத்துக்கொடுத்தேன்; நானோ சிறையிலடைக்கப்பட்டிருக்கிறேன். 'சிறைப்பட்டோருக்கும் ஒடுக்கப்பட்டோருக்கும் விடுதலை' அறிவிக்கவே அவர் அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டுள்ளதாய்ச் சொன்னாரே (லூக் 4:18). இதுதான் மேசியாப்பணியின் பிரகடனமா? ஒன்றுமே புரியவில்லையே!'' தனது சீடரில் இருவரை இயேசுவிடம் அனுப்பி, ''வரவிருப்பவர் நீர்தானா? அல்லது வேறொருவர் வரக் காத்திருக்கணுமா?'' என்று கேட்டுவரச் சொன்னார் (மத் 11:2,3). கிறிஸ்துவின் வல்ல செயல்களைக் கேள்விப்பட்ட பின்னர்தான் இவ்விதக் கேள்விகளெல்லாம் எழுந்தன (வச 21)! இப்படிப்பட்ட இருட்டான வேளைகள் நமக்குப் புதிதல்லவே. அவ்வேளைகளில் நமக்குள் அலைமோதும் எண்ணங்கள்: ''எத்த னையோ பேருக்குக் கிறிஸ்துவை அறிமுகம் செய்து அவரோடு சேர்த்துவிடுகிறேன் (யோ 1:36,37). மக்களை ஆழமான மனந்திரும்புதலுக்குள் வழிநடத்தி திருமுழுக்கு கொடுக்கிறேன் (மத் 3:2,5,6). பரிசுத்த ஆவியானவரின் ஞானஸ்நானத்தைக் குறித்தும் அவர்களுக்குப் போதிக்கிறேன் (வச 11). அவர்களது வாழ்க்கை கனிநிறைந்ததாயிருக்கும்படி அவர்களுக்கு அறிவுரைகள் வழங்குகிறேன் (லூக் 3:18). மார்க்கத் தலைவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளாவிடினும் இத்தலைமுறையினருக்குத் தேவனது ஆலோ சனையை அறிவிக்கிறேன் (7:30). என்னை முடிந்த அளவு மறைத்துக்கொண்டு கிறிஸ்துவையே உயர்த்துகிறேன் (யோ 3:30). அவரைப் பரலோக மணமகனாய் அறிவித்து, இவ்விதம் அவரது மறு வருகைக்காய் மக்களை ஆயத்தப்படுத்துகிறேன் (வச 29). இதற்குமேல் நான் என்னதான் செய்ய முடியும்? பின்னை ஏன் எனக்குச் சிறைவாசம்?''

-- 13

நண்பரே, மனுக்குலச் சரித்திரமாயிருக்கட்டும், திருச்சபைச் சரித்திரமாயிருக்கட்டும், இவ்விதக் கலக்கமான, குழப்பமான சூழலில் திணறும் முதல் நபர் நீங்களல்ல. கிறிஸ்தவ வாழ்விலும் ஊழியப் பாதையிலும் உயரங்களுக்குச் செல்ல விரும்பும் எவரும் செலுத்தவேண்டிய கிரயம் இது. யோவானைப் பற்றி இயேசுவின் சான்று: ''தீர்க்கதரிசியிலும் மேலானவர் ... தீர்க்கதரிசிகளிலெல்லாம் பெரியவர்'' (மத் 11:9,11). தீர்க்கன் மல்கியா முன்னுரைத்தபடி ''வரவேண்டிய எலியா'' இவர்தான் என இயேசு உறுதிப்படுத்தினார் (வச 14; மல் 4:5,6). திருச்சபையின் இறுதிக்கால தீர்க்கதரிசனப்பணியின் வரைபடம் இங்கு நமக்குக் கிடைக்கிறது. திருச்சபை முழுவதும் தீர்க்கதரிசனச் சமுதாயமாய்த் திகழவேண்டும். கடைசி நாட்களுக்கான ''யோவேலின் தீர்க்கதரிசனமும் இதுவே (அப் 2:16-18). ''குமாரர்கள், குமாரத்திகள், வேலைக்காரர்கள், வேலைக்காரிகள்'' இப்படி எல்லாரும் தீர்க்கதரிசனம் சொல்லுவர்! எவ்வயதினரென்றாலும், எப்பாலினத்தவரென்றாலும், எவ்வேலையிலிருப்பவரென்றாலும் உள்ளடக்கம்! உடனே உங்கள் மனதில் எழுவது: ''எல்லாரும் தீர்க்கதரிசிகளா?'' என்ற பவுலின் கேள்விக்கு விளக்கம் என்ன? (1 கொரி 12:29). இதற்கான நேரடிப் பதில் 'எல்லாரும் தீர்க்கதரிசிகளல்ல' என்பதே. இங்கு முக்கியமாகச் சபைத் தலைவர்களது ஊழிய வரங்களைக் குறிப்பிட்டே பவுல் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார் (வச 28). எல்லாரும் குணமாக்கும் வரங்களுடையவர்களா? இல்லை! ஆனால் எல்லா விசுவாசிகளும் ஒருவருக்காக ஒருவர் சுகமடைய ஜெபிக்கலாம், கர்த்தர் அதனைக் கேட்டு நோயாளியை எழுப்புவார் (யாக் 5:16). விசுவாசிக்கிறவர்களை எத்தனையோ அடையாளங்கள் தொடரும் (மாற் 16:16-18). எந்த விசுவாசியும் கிறிஸ்துவின் பெயரால் பிசாசுகளைத் துரத்தலாம். இவ்வுபதேசத்தைத் தெளிவாக விளங்கிக்கொள்ள *''தீர்க்கதரிசி-ஆசாரியர்-இராஜா''* என்ற எனது 112-பக்க நூலை வாசியுங்கள்.

பிரசங்க ஊழிய நண்பர்களே, பிரசங்கபீடத்தில் உங்களது வார்த்தைகளில் தீர்க்கதரிசனக் கூர்மை இருக்கும்படி, பிரசங்க ஆயத்தத்தின்போது புதிய அபிஷேகம் நாடித் தேவப் பிரசன்னத்தில் காத்திருங்கள். தீர்க்கதரிசனத் தொனியுடன் கூடிய பிரசங்கங்கள் கேட்போரை உலுக்கும், உடைக்கும், உருக்கும், உருவாக்கும், உந்தித்தள்ளும். இதுதான் ''பரலோகத்தின் பரிசுத்தப் பலவந்தம்'' என்பது (மத் 11:12). கடைசிக்காலப்பணி என்று நாம் குறிப்பிடும் இதில் *முன்னறிவிப்பு* (foretelling) என்பதற்கு அதிக இடமில்லை. ஆமென் என்று முடியும் வெளிப்படுத்தல் புத்தகம் நமக்குக் கிடைத்த பின்னர் முன்னறிவிக்க என்ன இருக்கிறது? கடினமான வேத உபதேசங்களைப் பயமோ பாரபட்சமோ இல்லாது ஓங்கியடித்துப் பேசுவதே இன்றையத் தேவை. தீர்க்கதரிசிகளிலெல்லாம் பெரியவராகிய யோவான் சொன்னதுபோல, 50 சதவீதத்தை எளியவருக்குக் கொடுத்துவிடும்படிச் செல்வந்தருக்கு அறிவுறுத்துங்கள்; லஞ்சம் வாங்கக்கூடாதென்று அதிகாரிகளுக்கு அழுத்திச் சொல்லுங்கள்; அதிகாரத்தை துர்ப்பிரயோகம் செய்யக்கூடாதென்று போலீஸ்காரர்களுக்கு அஞ்சாது கட்டளையிடுங்கள்; இப்படியெல்லாம் *நேரடிச் செய்திகள்* (forthright messages) வரவேண்டும் (லூக் 3:10-14). திருவசனம் என்பது ஒரு பட்டயம்; அது வெண்ணெய் தடவும் கத்தியல்ல (எபே 6:17)! அது கேட்போரின் மூடல்களைக் கிழித்தெறிந்து தேவனது பார்வைக்குமுன் அவர்களை நிர்வாணமாய் நிற்கச்செய்யும் (எபி 4:12,13). நான் கட்டுரைகள் எழுத உட்காரும்போதெல்லாம் தீர்க்கதரிசன அபிஷேகம் உன்னதத்திலிருந்து வர நாடுகிறேன். சாப்பிடுகிறவர்களுக்குத்தானே ருசி தெரியும்? தலையிலிருந்து புறப்பட்டு வருவதற்கும் இதயத்தின் வழியே புரண்டோடி வருவதற்குமுள்ள வேறுபாட்டினை ஆன்மீகச் சிந்தையுள்ளோர் புரிந்துகொள்வார்கள் (1 கொரி 2:10-14). குடும்பங்களுக்கும் சபைகளுக்கும் சமுதாயங்களுக்கும் சீர்திருத்தத்தைக் கொண்டுவருவது தீர்க்கதரிசனப் பணியே (லூக் 1:17; மல் 4:5,6). நமது பிரசங்கங்களில் தீர்க்கதரிசனக் குரல் இருக்குமானால், உலர்ந்த எலும்புகளும் (dry bones) வீர சேனையாய் (dynamic battalion) எழும்பும் (எசேக் 37:1-10). *''உயிர் பெறுவீர், ஒன்று கூடுவீர், உலர்ந்த எலும்புகளே, நீங்கள் அறியா ஒருவர் உங்கள் நடுவில் வந்துவிட்டார்''* என்று எக்காளம் ஊதும்!

-- 14

தந்திரத் தீர்க்கதரிசிகள் (pseudo-prophets) மற்றும் தலையணைத் தீர்க்கதரிசிகள் (pillow-prophets) மட்டுமே பிரபலமடைவர் (எசேக் 13:1-9). பரமனது பலிபீடத்திலிருந்து கொதிக்கும் செய்திகளைக் கொண்டுவருவோரை உலகம் வரவேற்காது. அது யோவானைப் ''பிசாசு பிடித்தவன்'' என்றும், இயேசுவைக் ''குடிகாரன்'' என்றும் அழைக்கும் (மத் 11:18,19). பரவசப்படுத்தும் அடையாளங்களையே தேடிக்கொண்டிருக்கும் இந்த ''விபசாரமும் பாவமுமுள்ள சந்ததியின்'' நடுவில் கன்னித் திருச்சபை ஒருபோதும் பாராட்டு பெறாது (மத் 12:39; 16:4; மாற் 8:38). எனவேதான் ''நெறிகெட்ட இத்தலைமுறையினரிடமிருந்து உங்களைக் காப்பாற்றிக்கொள்ளுங்கள்'' என்பதே திருச்சபையின் பிறந்தநாள் செய்தியாயிருந்தது (அப் 2:40). அன்பர்களே, ஒருபோதும் பிரபலம் (popularity) நாடாதீர்கள்; மாறாகச் சமுதாயத்தில் தாக்கம் (impact) ஏற்படுத்த முயலுங்கள். பிசாசானவனின் பெரும்பான்மை யினருக்கு டாட்டா சொல்லிவிட்டுப் பிதாவானவரின் சிறுபான்மையினருடன் ஒட்டிக்கொள்ளுங்கள். Shun the devil's majority and join God's minority. சிறுமந்தைக்கல்லவோ இறையரசைக் கொடுக்கப் பிதாவானவர் பிரியமாயிருக்கிறார்? (லூக் 12:32). நீங்கள் சமரசம்பண்ணி ''உலகிற்கு நண்பன்'' என மாற விரும்பினால் ''உன்னதருக்கு எதிரி'' என்றாகிவிடுவீர்கள் (யாக் 4:4). இரண்டிற்கும் இடையில் நிற்க முடியாது. *''கேட்கிறதற்குக் காதுள்ளவன் கேட்கட்டும்!''*

6) மத்தேயு 13:43ஆ முடிவுக்காலத்தில் விழிப்பு

''கேட்கிறதற்குக் காதுள்ளவன் கேட்கட்டும்!''

ஆண்டவர் அடிக்கடி சொல்லிவரும் பிடிப்பான இவ்வார்த்தைகளைக் களைகள் பற்றிய உவமையின் முடிவில் கூறினார் (மத் 13:24-30, 36-43). விண்ணரசை விளக்கிட மத்தேயு 13ஆம் அத்தியாயத்தில் ஆண்டவர் சொன்ன ஏழு உவமைகளில் இது இரண்டாவதாகும். இவ்வரிசையில் முதலாவதாகிய விதைக்கிறவன் உவமையை இக்கட்டுரையில் இரண்டாம் குறிப்பாய்த் தியானித்தோம். இவ்விரு உவமைகள் மட்டுமே ''கேட்கிறதற்குக் காதுள்ளவன் கேட்கட்டும்'' எனும் வார்த்தைகளுடன் முடிவுறுகின்றன. இப்பொழுது நாம் தியானிக்கவிருக்கும் களைகளைப் பற்றிய உவமையானது ''இந்த யுகத்தின் முடிவைக்'' குறிக்கும் (வச 39,40). எனவே இங்கு முடிவுக்காலத்தில் விழிப்பாயிருக்க நமக்கு ஓர் அழைப்பு வருகிறது.

பணியாட்கள் ''தூங்கும்போது'' வயலின் சொந்தக்காரரின் பகைவன் விதைக்கப்பட்டிருந்த கோதுமைகளுக்கிடையே களைகளை விதைத்துவிட்டுப் போய்விட்டான் (மத் 13:25). முடிவுக்காலத்தில் நடைபெறவிருக்கும் விசுவாசத் துரோகத்தை இது முன்னறிவிக்கிறது. முடிவுக்காலத்தின் முதல் அடையாளமாய் இயேசுவானவர் குறிப்பிட்டதே கள்ளத்தீர்க்கர் மூலம் வரும் வஞ்சகமே (24:4,5,11). எபேசு சபை மூப்பர்களுக்கு அப்போஸ்தலன் பவுல் கொடுத்த பிரிவுரையில் எப்படி எச்சரித்துள்ளார் பாருங்கள்: அப் 20:29-31, ''நான் உங்களை விட்டுச் சென்ற பின்பு கொடிய ஓநாய்கள் உங்களுக்குள் நுழையும் என்பது எனக்குத் தெரியும். அவை மந்தையைத் தப்பவிடாதவாறு தாக்கும். உங்களிடமிருந்தும் சிலர் தோன்றி சீடர்களையும் தங்களிடம் திசைதிருப்புமளவிற்குச் சத்தியத்தைத் திரித்துக் கூறுவர். எனவே விழிப்பாயிருங்கள்!'' ஆம், துர்வுபதேசங்கள் வெளியேயிருந்தும் நுழையலாம், உள்ளேயிருந்தும் தலைதூக்கலாம். வெளியிலிருந்து வருவதைவிட உள்ளேயே எழும்புவது அதிக ஆபத்தானது. முழுவதும் தவறாக அல்லது சத்தியத்தின் ஒரு பகுதியை மட்டும் போதிக்கும் பிரபல ஊழியர் ஒருவரால் ஓரிரு நபர்கள் கவரப்பட்டிருக்கலாம். அவர்கள்தான் பரிசேயரின் புளித்த மாவு போல எல்லாவற்றையும் புளிக்கச் செய்துவிடுவர். சபை மேய்ப்பர்கள் கிரமமாக ஆரோக்கிய உபதேசத்தைப் போதித்து மிகுந்த கவனமாயிருப்பதே மந்தையைப் பாதுகாக்க ஒரே வழி (2 தீமோ 4:2-4: தீத் 2:1). *''பயப்படாதே, பயப்படாதே''* என்ற பிரசங்கங்களையே ஞாயிறுதோறும் பிரசங்கித்துக்கொண்டிருப்பது துர்வுபதேச வெள்ளங்களுக்கு மடையைத் திறந்துவிடும். வரவிருக்கும் ''கர்த்தரது கோபம்'' குறித்த பயபக்தியான

-- 15

செய்திகள் எங்கே? (2 கொரி 5:11). பால் குடிக்கும் பருவத்திலேயே சபையாரை நெடுங்காலம் வைத்திராதிருங்கள். கறியை மென்று பழகட்டும். அப்பொழுதுதான் அவர்கள் நிதானித்துப் பகுத்தறியும் கலையில் தேறுவர் (எபி 5:12-14).

களைகளை உடனே பிடுங்கிவிடட்டுமா என்று இவ்வுவமையில் பணியாளர் நிலக்கிழாரிடம் கேட்டனர். அவரோ அறுவடையின்போது அறுவடையாளர்கள் முதலாவது களைகளைப் பிடுங்கிச் சேர்த்து எரித்தழிக்கும்வரை கோதுமையோடு களைகளும் வளரட்டும், காத்திருப்போம், என்று சொல்லிவிட்டார் (மத் 13:28-30). களைகளைப் ''பொல்லாங்கனின் புத்திரருக்கு'' இயேசு ஒப்பிட்டார் (வச 38). முழுக்க முழுக்க விசுவாசிகள் மட்டுமே இருக்கும் சபை எங்கும் கிடையாது. எல்லாச் சபைகளிலும் பெயர்க் கிறிஸ்தவர்கள் அல்லது பெயர் விசுவாசிகள் இருக்கத்தான் செய்கின்றனர். அவர்கள் திருமுழுக்கு பெற்றிருப்பார்கள், ஆனால் மறுபடி பிறந்திருக்க மாட்டார்கள். அவர்கள் இஸ்மவேல்கள், ஈசாக்குகள் அல்ல. இயேசுவின் பன்னிருவரிலேயே ''கேட்டின் மகன்'' ஒருவன் இருந்தானே (யோ 17:12). தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட இறைமக்கள் நடுவிலும் ''பலவித இனத்தார்'' இருக்கத்தான் செய்வர் (எண் 11:4). ''செம்மறியாடுகளும்'' ''வெள்ளாடுகளும்'' சேர்ந்தே மேயும் (மத் 25:32). சபை அங்கத்தினரிலும் சிலர் ஆட்டுத்தோல் போர்த்திய ஓநாய்களாய் இருக்க வாய்ப்புண்டு (7:15). பெர்கமு சபையில் பிலேயாம் கூட்டத்தாரில்லையா? (வெளி 2:14). தியத்தீரா சபையில் யேசபேல் போன்ற சகோதரிகள் இல்லையா? (வச 20). சில சபைகளில் நிசக் கிறிஸ்தவர்களைவிடப் பெயர்க் கிறிஸ்தவர்கள்தான் அதிகம் இருப்பார்கள். இந்நிலையை உடனே மாற்றிவிட முடியாது; ஆனால், இங்குதான் சபைத் தலைவர்களது பொறுப்பு மிக அதிகரிக்கிறது. உண்மையான மனந்திரும்புதல் மற்றும் இதயபூர்வமான விசுவாசம் ஆகியவற்றின் மூலம் அங்கத்தினர் ஒவ்வொருவரும் கிறிஸ்துவுடன் உயிருள்ள இணைப்பு ஏற்படுத்திக்கொள்ள அவர்களை வழிநடத்தவேண்டும். குறைமாதக் குழந்தைகளுக்குப் பிரச்னைகள் இல்லாதிருக்காது.

களைகள் பற்றிய உவமை மற்றும் இரு உவமைகளை இயேசு கூறிய பின்னர், அவர் மக்களை அனுப்பிவிட்டு, வீட்டிற்குள் சென்றபோது, சீடர்கள் அவரிடம் கேட்டது: ''வயலில் தோன்றிய களைகள் பற்றிய உவமையை எங்களுக்கு விளக்கிக் கூறும்'' (மத் 13:36). ஆம், ஒவ்வொரு முறை நாம் பைபிளைத் திறக்கும்போதும் மறக்காது ஏறெடுக்கவேண்டிய ஜெபம்: ''ஆண்டவரே, உமது வேதத் திலுள்ள அதிசயங்களைப் பார்க்கும்படி என் கண்களைத் திறந்தருளும்'' (சங் 119:18). இறை வார்த்தைகளைப் ''புரிந்துகொள்ளும் உணர்வுக்காய்'' (understanding) சங்கீதக்காரன் எத்தனை முறை வேண்டுகிறார் பாருங்கள் (வச 34,73,125,144,169). திருமறைத் தியானத்தில் ''தரித்திருப்பதின்'' (sustained meditation) தேவை இங்குதான் தெளிவாகிறது. துரித உணவு யுகத்திலிருக்கும் நாம் இக்கலையை மறந்துவிட்டோம். சிரமமெடுத்து வேதத்தை ஆராய்வதற்குத் தங்களை அர்ப்பணித்துக் கொண்டவர்களே ''மறைந்திருக்கும் புதையல்களைத்'' தோண்டியெடுக்க முடியும் (நீதி 2:4,5). ''ஆற்றோ ரத்தில் கூழாங்கற்கள்தான் கிடைக்கும்; ஆழ்கடலுக்குள் சென்றால்தான் முத்துக்கள் கிடைக்கும்'' என்று நான் அடிக்கடி சொல்லுவேன்! ஆராய்ச்சி வேதங்கள் மற்றும் வேத ஆராய்ச்சி உதவி நூல்களைத் தாராளமாய்ப் பயன்படுத்துங்கள். பாதுகாப்பான ஆராய்ச்சி நூல்களைத் தெரிந்தெடுக்க *"Unless someone guides me"* என்ற எனது 36-பக்க ஆங்கிலக் குறுநூல் உங்களுக்குதவும்.

7) வெளிப்படுத்தல் 2 & 3 ஆதிநிலையேகுதல்

''காதுள்ளவன் கேட்கட்டும்!'' (வெளி 2:7,11,17,29; 3:6,13,22).

சிந்திக்க வைக்கும் இவ்வார்த்தைகளை இயேசுவானவர் இதுவரை பொதுமக்கள் அல்லது தமது சீடர்களுடன் பேசும்போது பயன்படுத்தினார்; அதைத்தான் இக்கட்டுரையின் முதல் ஆறு உப தலைப்புகளில் தியானித்தோம். இப்பொழுது அவர் குறிப்பாகத் திருச்சபை(கள்) நோக்கிப் பேசுகிறார்.

-- 16

முதல் ஆறும் அவர் பூவுலகில் இருந்தபோது கூறியவை; இங்கு காணும் ஏழும் அவர் விண்ணுலகிலிருந்து பேசியவை! மண்ணுலகோ விண்ணுலகோ அதே வார்த்தைகளை நமதாண்டவர் பயன்படுத்துகிறார். வெளிப்படுத்தல் 2 மற்றும் 3ஆம் அத்தியாயங்களில் இவ்வாசகத்தை ஏழு முறை சொல்லுகிறார்! அப்படியானால் இது எவ்வளவு முக்கியமானது என்று பாருங்கள். ஏழு சபைகளில் ஒவ்வொன்றிற்கும் அவர் ஒவ்வொரு விதமாய்ப் பேசுகிறார். ஆனால் அடிப்படையில், அனைத்துமே மனந்திரும்புதல் மற்றும் ஆதிநிலையேகுதலுக்கான அழைப்பே. இவ்வேழு கடிதங்களிலும் ''மனந்திரும்பு'' எனும் பதம் ஆறு முறை வருகிறது (2:5,16,21,22; 3:3,19). ஆங்கில வேதாகமத்தில், சுவிசேஷங்களில், அவர் ''காதுகள்'' (ears) உள்ளவன் என்கிறார்; இங்கு வெளிப்படுத்தலிலோ ''காது'' (ear) உள்ளவன் என்கிறார். தமிழ் வேதாகமத்தில், சுவிசேஷங்களில், அவர் ''கேட்கிறதற்குக் காதுள்ளவன்'' என்கிறார்; இங்கு வெளிப்படுத்தலிலோ ''காதுள்ளவன்'' என்று மட்டும் சொல்கிறார். வார்த்தைக்கு வார்த்தை தெய்வீக அகத்தூண்டுதலாலேயே திருமறை எழுதப்பட்டுள்ளது (verbal inspiration) என்பதை ஆணித்தரமாய் விசுவாசிக்கும் நான் இவ்வேறுபாட்டினை எப்படிப் புரிந்துகொள்கிறேன் என்றால், வர வர அவரது வார்த்தைகளின் அழுத்தம் கூடுகிறது என்பதே. நமது நடைமுறை சபை வாழ்விற்குப் பயனுள்ள பொதுவான படிப்பினைகளை இப்பகுதியில் முன்வைக்கிறேன் —

(a) எபேசு, சிமிர்னா, பெர்கமு, தியத்தீரா, சர்தை, பிலதெல்பியா மற்றும் லவோதிக்கேயா ஆகிய இவ்வேழு சபைகளும் ஆவியானவரது வருகைக்கும் ஆண்டவரது வருகைக்கும் இடைப்பட்ட காலத்திலுள்ள திருச்சபை யுகம் முழுவதையும் குறிக்கும். ஒரு சரிவு என்பதைத்தான் நெடுகவே பார்க்க முடிகிறது. முதலாம் சபையின் (எபேசு) காலத்தில் ஏழு பொன் குத்துவிளக்குகளின் ''நடுவில்'' கிறிஸ்துவைப் பார்க்கிறோம் (வெளி 2:1). ஏழாவது சபையின் (லவோதிக்கேயா) காலத்திற்கு வரும்போதோ, அவர் வெளியே ''கதவருகில்'' நின்றுகொண்டிருக்கிறார் (3:20). முதல் காலக்கட்டத்தில் அவர் சபைகளின் நடுவில் ''நடந்துகொண்டிருக்கிறார்;'' அதாவது, முழு விடுதலையோடு செயலாற்றிக்கொண்டிருக்கிறார். இப்பொழுதோ அவர் வெளியே பொறுமையாய் ''நின்றுகொண்டிருக்கிறார்!'' திருச்சபையின் கவனமே தனது ''கர்த்தர்'' பக்கம் இல்லை. ஆனாலும் அது ஏராளம் பணம் செலவழித்துத் தனது திட்டங்கள் மற்றும் கூட்டங்களில் தீவிர உற்சாகம் காட்டிக்கொண்டிருக்கிறது; ஆவியின் அனலோ கிடையாது; விறுவிறுப்பு, ஆனால் வெதுவெதுப்பு! (வச 16,17). எழுப்புதல் பிரசங்கங்களில், நம்மைப் பார்த்து, ''நாம் எங்கே இருக்கிறோம்?'' என்ற கேள்வி கேட்கப்படும்; ஆனால், ''கிறிஸ்து எங்கே இருக்கிறார்?'' என்பதுதான் சரியான கேள்வி!

(b) இவ்வேழு சபைகளும் இன்றிருக்கும் எல்லாச் சபைகளையும் குறிக்கும். ஏழு சபைகளில் ஐந்து கடூரமாய்க் கண்டிக்கப்பட்டன; இரண்டுதான் பாராட்டப்பட்டன. அவை சிமிர்னாவிலும் பிலதெல்பியாவிலுமிருந்த சபைகள். அவையிரண்டும் மிஷனரிச் சிந்தையுள்ளவை (வெளி 2:9,10; 3:7,8). கன்னியரில் ஐவர் அல்ல, பத்து பேருமே தூங்கிவிட்டனர் (மத் 25:5). பெரும்பாலான நமது சபைகள் தூங்கிக்கொண்டுதான் இருக்கின்றன என்பதை யார்தான் மறுக்க முடியும்? தூக்கம், உறக்கம், குறட்டை! ''நள்ளிரவுக் குரல்'' மற்றும் ''திரிகளைத் தூண்டுதல்'' ஆகிய இரண்டும் கடைசிக்கால எழுப்புதலைக் குறிக்கின்றன (வச 6,7). எந்தச் சபையையும் (Church) எந்தச் சபைப்பிரிவையும் (denomination) இனி இது தேறாது என்று நமதாண்டவர் விட்டுவிட்டுப் போகவில்லை என்பதே ஊக்கம் தரும் செய்தி! லவோதிக்கேயா சபையைக்கூட அவர் ''நேசிக்கிறார்!'' ''நான் யார்மீது அன்பு செலுத்துகிறேனோ அவர்களைக் கடிந்து தண்டித்துத் திருத்துகிறேன்'' என்று இந்த ஒரு சபைக்குத்தான் எழுதினார் (வெளி 3:19). நான் சமரசம் பண்ணுகிறேன் என்று சபைப்பித்தர்கள் என்மீது சாடுவர் என்பது எனக்குத் தெரியும். ஆனால் நான் ''தேவனது உறுதியான அடித்தளத்தின்மீது'' நிற்கிறேன்; இதோ, அதன் முத்திரை: ''கர்த்தர் தம்முடையவர்களை அறிவார்'' என்பதும் ''கிறிஸ்துவின் பெயரை அறிக்கையிடும்

எவரும் தீயதை விட்டு விலகட்டும்'' என்பதுமே (2 தீமோ 2:19). தேவனது ''பெரிய வீட்டில்'' பொற்பாத்திரங்களும் வெள்ளிப்பாத்திரங்களும் மட்டுமல்ல, மரப்பாத்திரங்களும் மண்பாத்திரங்களும் உண்டு; அவற்றில் சாப்பாட்டு மேசையில் பயன்படுத்தக்கூடியவை சில, சமையலறையில் பயன் படுத்தக்கூடியவை சில (வச 20). அவை பயன்பாட்டிற்காய் கழுவப்பட்டுச் சுத்தமாயிருக்கவேண்டும் என்பதே முக்கியம் (வச 21). பொற்பாத்திரங்களை அடுப்பில் வைக்க முடியாது; மண்சட்டிகள் சாப்பாட்டு மேசைக்குப் பொருத்தமாயிராது.

(c) ''வெற்றி பெறவேண்டும்'' என்ற அழைப்பு ஒவ்வொரு சபைக்கும் வருகிறது. இதன் பொருள் என்னவெனில், எல்லாச் சபைகளிலும் வெவ்வேறு பகுதிகளில் தோல்விகள் காணப்படுகின்றன! ''தனி நபர்கள்'' ஒவ்வொருவரும் வெற்றிபெறவேண்டுமென்று இயேசு அழைக்கிறார். திரும்பத் திரும்ப அவர் சொல்வது, ''ஜெயங்கொள்ளுகிறவன் எவனோ ...'' ஒவ்வொரு சபையின் ஆரோக்கியமும் முடிவாகத் தனிநபர்களது ஆரோக்கியத்தைப் பொறுத்ததே. கதவைத் தட்டி நிற்கும் கிறிஸ்து யாராவது ''ஒருவன்'' கதவைத் திறக்க எதிர்பார்க்கிறார் (வெளி 3:20). ஒரு சங்கிலியின் பலத்தை நிர்ணயிப்பது நெளிந்துவிட்ட வளையம்தானே? ஒரு சில அங்கத்தினருக்குக் கட்சி வெறி இருந்ததால், கொரிந்து சபை முழுவதையும் ''மாம்சீக'' சபை என்று பவுல் அழைத்தாரன்றோ? (1 கொரி 3:1-4). ஆன்மீக வாழ்வில் பலங்குன்றி யவர்களுக்கு அதிகக் கவனிப்பும் பராமரிப்பும் தேவை (12:23-25). கிறிஸ்துவின் உடலாம் சபையில் முக்கியமற்ற உறுப்பினர் எவரும் கிடையாது. இது மட்டும் நமக்குப் புரிந்துவிட்டால் நமது சபை வாழ் வில் எவ்வளவு புரட்சிகரமான மறுமலர்ச்சி உண்டாகும் தெரியுமா?

(d) ஒவ்வொரு சபைக்கும் வரும் செய்தி இயேசுவிடமிருந்து, ஆனால் அதனைத் தொனிக்கும் சத்தம் பரிசுத்த ஆவியானவரது (வெளி 2:1&7; 8&11; 12&17; முதலியன). பிதாவாகிய தேவன் பரலோகிலிருக்கிறார். குமாரனாகிய தேவன் பரலோகில் பிதாவின் வலது பக்கத்தில் உட்கார்ந்திருக்கிறார். இன்று முழு ஆள்தத்துவத்துடன் பூவுலகில் இருப்பவர் பரிசுத்த ஆவியானவராகிய தேவன் மட்டுமே. அவர்தான் பரலோக மணமகனாகிய இயேசுவுக்குத் திருச்சபையாகிய மணமகளை அலங்காரம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறார். ஆதியாகமம் முதல் மல்கியா வரையுள்ளதை பிதாவானவரின் யுகம் எனலாம்; மத்தேயு முதல் யோவான் வரையுள்ளதைக் குமாரனானவரின் யுகம் எனலாம்: நடபடிகள் முதல் வெளிப்படுத்தல் வரையுள்ளதை ஆவியானவரின் யுகம் எனலாம். எனவேதான் விவிலியத்தின் கடைசிப் பக்கம் ''ஆவியானவரும் மணமகளும்'' என்று முடிவடைகிறது (வெளி 22:17). இப்படியிருக்க, திரித்துவ தெய்வத்தில் பரிசுத்த ஆவியானவர் மூன்றாவதாகச் சொல்லப்பட்டிருந்தாலும் அவரை ''மூன்றா வது'' ஆள் போல் நடத்தக்கூடாது! அவர் பிதாவானவருக்கும் குமாரனானவருக்கும் சரிசமமானவர். நமது வாழ்வு தேவனை மகிமைப்படுத்துவதாகவும், கிறிஸ்துவை மையப்படுத்தியதாகவும், ஆவியான வரால் வழிநடத்தப்படுவதாகவும் இருக்கவேண்டும். God-honouring, Christ-centred and Spirit-guided! இப்பொருள் சமநிலையில் விளக்கப்பட்டுள்ள *''பைபிள் வல்லமை'' (Bible Power)* எனும் எனது 356-பக்க நூலை வாசியுங்கள்.

(e) ஏழு சபைகளில் ஒவ்வொன்றிற்கும் தனித்தனியே ஜெயங்கொள்வோருக்கு வாக்களிக்கப்பட்ட பரிசுகள் எல்லாச் சபைகளுக்கும் உரியவையே. ''வாழ்வு மரம், இரண்டாம் மரணமின்மை, மறைவான மன்னா, மக்களினங்கள்மீது ஆளுகை, வெண்ணாடை, புதிய பெயர், விண்ணக அரியணை! கிறிஸ்தவ நண்பா, மகிழ் கொண்டாடு! கும்மாளம் போடு! *குதூகலம் நிறைந்த நன்னாள் நடுவானில் மின்னிடுமே!*

(f) ஏழு சபைகளில் ஒவ்வொன்றிற்கும் வரும் செய்தி மற்ற சபைகளுக்கு வருபவற்றைவிட வித்தியாசமானது. ஆனால் எல்லாச் சபைகளுக்கும் சேர்த்துக் கொடுக்கப்பட்ட பொதுவான செய்தி என்னவென்று கவனித்திருக்கிறீர்களா? ''பயப்படாதே! முதலும் நானே, முடிவும் நானே!'' (வெளி 1:17). சாதகச் சிந்தை கொள்ளுங்கள்! ''உங்களில் நற்செயலைத் தொடங்கியவர் அதனை இயேசு கிறிஸ்துவின் நாள் வரை நிறைவுறச் செய்வார்'' என்று நிச்சயித்திருங்கள் (பிலி 1:5).

-- 18

<u>**முடிவுரை**</u>

"கேட்கிறதற்குக் காதுள்ளவன் கேட்கட்டும்!" பைபிளில் ஆண்டவராகிய இயேசு இவ்வார்த்தைகளைப் பதிமூன்று முறை கூறியுள்ளார்.

தனிவாழ்வில் தூய்மைக்கு நம்மை இயேசு அழைக்கிறார். *திருவசனத்திற்குச் சரியான பிரதிபலிப்பு* கொடுக்க நம்மை இயேசு அழைக்கிறார். *ஒளிரும் வாழ்வுக்கு* நம்மை இயேசு அழைக்கிறார். *அனலைத் தக்கவைத்துக்கொள்ள* நம்மை இயேசு அழைக்கிறார். *கடைசிக் கால ஊழியத்திற்கு* நம்மை இயேசு அழைக்கிறார். *முடிவுக் காலத்தில் விழித்திருக்க* நம்மை இயேசு அழைக்கிறார். *மனந்திரும்புதலுக்கும் ஆதிநிலையேகுதலுக்கும்* நம்மை இயேசு அழைக்கிறார். இன்று அவர் சத்தம் நமது காதுகளில் விழுந்தால், நமது இருதயத்தைக் கடினப்படுத்தாதிருப்போம்!

இக்கட்டுரையைத் தனித்துப் படிப்பதுடன், உங்கள் வேதபாடக் குழுக்கள் மற்றும் ஜெப ஐக்கியங்களில் ஒரு நாளைக்கு ஒரு குறிப்பு எனத் தியானிக்கலாம். ஆசீர்வாத இளைஞர் இயக்கத்தின் முன்னாள் மிஷனரிகளில் ஒருவராகிய எனது நண்பர் A. மைக்கல் ஆச்சாரி அவர்களது 3000 பேரடங்கிய சபையின் ஞாயிறு ஆராதனையில் 2020 ஜனவரி 26 அன்று ஹூப்ளியில் இதனை இரண்டு மணி நேரச் செய்தியாய்க் கன்னட மொழியாக்கத்துடன் பிரசங்கித்தேன். இக்கட்டுரையை ஏழு பிரசங்கங்களாய்ப் பிரசங்கிக்கலாம். இது இன்றைக்குரிய இறைச்செய்தி!

R. Stanley, 13 Church Colony, Vellore 632 006, Tamilnadu, India
Tel: 00 91 98437 07600, 98430 11943
<StanleyOnBible@hotmail.com> <Evangeline@StanleyOnBible.com>
www.StanleyOnBible.com YouTube: Stanley On Bible